

د یوشع کتاب

یوشع ته د خدای له خوا د کنعان د فتحې امر

۱ د موسیٰ د مړینې څخه وروسته څښتن د موسیٰ د مرستیال د نون زوی یوشع سره خبرې وکړې: ۲ >زما خدمتگار موسیٰ مړ شوی دی. اوس ته د ټول قوم سره تیار شه او د اردن له سیند څخه هغې ځمکې ته واوړه چې زه یې هغوی یعنې اسرایلیانو ته ورکوم. ۳ لکه څنګه چې ما له موسیٰ سره وعده کړې وه، په هر ځای چې تاسو قدم کېږدئ هغه به تاسو ته درکړم. ۴ ستاسو سیمه به د جنوبي دښتې څخه د لبنان تر غرونو پورې او د فرات د لوی سیند څخه یعنې د حیتیانو د ټول هېواد څخه په لوېدیځ کې د مدیترانې تر بحیرې پورې ورسېږي. ۵ ای یوشع، ترڅو چې ته ژوندی یې هیڅوک به ونه شي کولی چې ماتې درته درکړي. زه به ستا سره مل یم لکه څنګه چې د موسیٰ سره وم. زه به همپشه ستا سره مل یم او تا به هیڅکله پرېږدم. ۶ نو قوی او زړور اوسه، ځکه څنګه چې دغه قوم هغه ځمکه چې د هغو د نیکونو سره مې وعده کړې ده نیسي، نو ته به د هغوی مشري کوي. ۷ نو قوی او ډېر زړور اوسه. په غور سره د هغه ټول شریعت څخه چې زما خدمتگار موسیٰ درته درکړی دی اطاعت وکړه. د هغه هیڅ کومه برخه له نظره ونه غورزوې نو ته به په هر ځای کې بریالی اوسې. ۸ ستاسو په هغه عبادت کې چې په ګډه سره کېږي باید همپشه د تورات کتاب په لوړ اواز سره ولولې. هغه شپه او ورځ مطالعه کړه او

هرڅه چې په هغه کې ليکل شوي دي په غور سره د هغو څخه اطاعت وکړه. نو بيا به ته نېکمرغه او بريالی اوسې. (۹) دا په ياد ساته چې ما تاته حکم کړی دی چې قوي او زړور اوسه. مه وپرېره او جرأت له لاسه مه ورکوه. زه ستا څښتن خدای يم او هر چېرې چې ځې زه به ستا سره مل يم.

قوم ته د يوشع حکمونه

(۱۰) نو يوشع د اسراييلو مشرانو ته حکم وکړ: (۱۱) > په کمپ کې وگرځئ او خلکو ته ووايئ: يو څه خواړه تيار کړئ. ځکه چې تاسو به په درې ورځو کې د اردن له سيند څخه پورې وځئ او هغه ځمکه به ونيسئ چې زمونږ څښتن خدای يې درکوي.

(۱۲) يوشع د روښين، جاد او د منسي نيمې قبيلې ته وويل: (۱۳) > په ياد ساتئ چې د څښتن خدمتگار موسی تاسو ته څنگه ويلې وو چې زمونږ څښتن خدای به تاسو ته دا ځمکه چې د اردن د سيند په ختيځه غاړه پرته ده درکړي چې هلته په سوله کې ژوند وکړئ. (۱۴) ستاسو ښځې، ماشومان او څاروي به دلته پاتې شي، مگر

ستاسو هغه نفر چې په وسلو باندې سمبال دي بايد د نورو اسراييليانو څخه مخکې د سيند څخه تېر شي چې د هغوی سره مرسته وکړي (۱۵) ترڅو هغوی هغه ځمکه ونيسي کومه چې د اردن د سيند په لوېديځ کې پرته ده او څښتن هغوی ته ورکړې ده. کله چې هغه د اسراييلو ټولو قبيلو ته ارامي راوستله، نو بيا تاسو کولی شئ چې بېرته راشئ او په خپله خاوره کې واوسېږئ کومه چې د اردن د سيند په ختيځ کې پرته ده او موسی تاسو ته درکړې ده.

١٦ هغوی یوشع ته په ځواب کې وویل: <څه چې تا مونږ ته ویلي دي هغه ټول به سرته ورسوو او هرچېرته چې مونږ لېږې هلته به ځو. ١٧ لکه څنگه چې مونږ همېشه د موسی اطاعت کاوه، هماغه شان به ستا اطاعت کوو. زموږ څښتن خدای دې ستا سره مل وي لکه څنگه چې د موسی سره مل ؤ. ١٨ هرڅوک چې ستا په مقابل کې سرکشي وکړي یا ستا د کوم یو حکم څخه سرغړونه وکړي هغه به وژل کیږي. نو قوي او زړور اوسه!>

اریحا ته د یوشع له خوا د جاسوسانو لېږل

٢ ١ بیا د نون زوی یوشع د شطیم له کمپ څخه په پټه دوه جاسوسان د دې حکم سره ولېږل چې لاړ شي او د کنعان د خاورې او په خاصه توګه د اریحا د ښار وضع وڅېړي. کله چې هغوی ښار ته ورسېدل، نو هغوی لاړل چې د راحاب په نوم د یوې فاحشې په کور کې شپه تېره کړي. ٢ د اریحا پادشاه خبر شو چې نن شپه ځینې اسرائیلیان راغلي دي چې په دې خاوره کې جاسوسي وکړي، نو هغه راحاب ته دا پیغام ورولېږه: <هغه خلک چې ستا کور ته راغلي دي غواړي چې د ټولې خاورې جاسوسي وکړي! هغوی بیرون راوباسه!>

٤-٦ هغې په ځواب کې وویل: <ځینې خلک زما کور ته راغلي وو، مګر زه نه پوهېږم چې هغوی د کوم ځای وو. هغوی د لمړېږواته په وخت کې مخکې له دې چې د ښار دروازه وتړل شي لاړل. زه پوه نشوم چې هغوی چېرته تلل، خو که چېرې تاسو ژر

ورپسې ورشئ نو کولی شی چې هغوی ونیسئ. < (راحاب هغه دوه جاسوسان د بام سرته بیولي وو او هغوی یې د کتان د بوټو د ډنډرو لاندې چې هلته یې ایښي وو پټ کړي وو.) (۷) د پادشاه نفر د ښار څخه لاړل او بیا دروازه بنده شوه. هغوی د اسرایلي جاسوسانو د لټولو په خاطر تر هغه ځای پورې لاړل په کوم ځای کې چې خلک به د اردن له سیند څخه تېرېدل.

(۸) د شپې له خوا مخکې له دې چې جاسوسان ویده شي، راحاب بام ته وروختله (۹) او هغوی ته یې وویل: <زه پوهېږم چې څښتن دا ځمکه تاسو ته درکړې ده او هرڅوک په دې هېواد کې ستاسو څخه سخت وپریږي. (۱۰) مونږ اورېدلي دي کله چې تاسو له مصر څخه راوتلی نو څښتن څنگه ستاسو په مخکې د سرې بحیرې اوبه وچې کړې. او مونږ خبر یو چې تاسو څنگه د اموریانو دوه پادشاهان یعنی سیحون او عوج د اردن د سیند په ختیځ کې ووژل. (۱۱) څنگه چې مونږ له دې څخه خبر شو، نو ووېرېدو او خپل جرأت مو له لاسه ورکړ. ځکه چې ستاسو څښتن خدای د ځمکې او اسمان خدای دی. (۱۲) نو اوس ماته د هغه په نوم قسم وخورئ چې تاسو به زما د کورنۍ سره داسې له مهربانۍ څخه ډکه رویه کوئ، لکه څنگه چې ما ستاسو سره کړې ده او ماته یوه داسې نښه راکړئ چې په تاسو باندې اعتبار وکړم. (۱۳) زما سره وعده وکړئ چې زما مور او پلار، زما وروڼه او خوښې او د هغوی ټولې کورنۍ به ژغورئ! مونږ مه پرېږدئ چې مړه شو. < (۱۴) هغو سړیو هغې ته وویل: <که چېرې مونږ په خپلې خبرې باندې عمل ونه کړ نو خدای دې زمونږ ژوند واخلي! که چېرې ته چاته ونه وایې چې مونږ څه کوو، مونږ ستا سره

وعده کوو کله چې خښتن مونږ ته دا ځمکه راکړي مونږ به ستا سره

ښه رویه وکړو. < (۱۵) نو راحاب هغوی په یوې رسی باندې د

کړکی په لار ښکته کړل، ځکه چې په کوم کور کې چې هغه اوسېدله

هغه د ښار په دېوال باندې ؤ. (۱۶) راحاب هغوی ته وویل:

>غونډیو ته لاړ شی، که نه، نو د پادشاه نفر به تاسو راپیدا کړي.

درې ورځې هلته ځانونه پټ کړی ترڅو هغوی بېرته راشي، وروسته

بیا کولی شی چې په خپله لاره باندې لاړ شی.<

(۱۷) سړیو هغې ته وویل: >په کومه وعده باندې چې تا مونږ مجبور

کړو په هغې باندې به عمل کوو. (۱۸) هغه څه چې ته یې باید وکړې

دا دي: کله چې مونږ ستاسو په خاوره باندې حمله وکړه، دا سور

مزی په هغې کړکی باندې وتره چې تا ورباندې رانښکته کړو. خپل

پلار، مور، وروڼه او د خپل پلار ټوله کورنۍ په خپل کور کې سره

راغونډ کړه. (۱۹) که چېرې څوک ستا د کور څخه ووزي، د هغه

خون به د هغه په خپله غاړه وي او مسئولیت به یې زموږ په غاړه نه

وي. مگر که چېرې ستا په کور کې چاته زیان ورسېږي، بیا به

مسئولیت زموږ په غاړه وي. (۲۰) مگر که چېرې چاته ووايي چې

مونږ څه کوو، نو بیا به مونږ مجبور نه یو په هغې وعده باندې ټینګ

پاتې شو کومه چې تا په مونږ باندې کړې وه. < (۲۱) راحاب دا

خبره ومنله او هغوی یې رخصت کړل. کله چې هغوی لاړل، هغې په

کړکی باندې سور مزی وتره.

(۲۲) هغه جاسوسان غونډیو ته لاړل او پټ شول. د پادشاه نفرو

درې ورځې د هغې سیمې ټولې لارې ولټولې، خو هغوی یې پیدا

نکړل، نو هغوی بېرته اریحا ته راستانه شول. (۲۳) بیا هغه دوه جاسوسان د غونډیو څخه راکوز شول، د اردن له سیند څخه تېر شول او بېرته یوشع ته ورغلل. هرڅه چې په هغوی باندې تېر شوي وو هغه ته یې بیان کړل. (۲۴) هغوی یوشع ته وویل: <مونږ باور لرو چې خښتن مونږ ته هغه ټول هېواد راکړی دی. د هغه ځای ټول خلک زموږ څخه سخت وپریږي.>

د اردن د سیند څخه د اسراییلو د قوم تېرېدل

۳ (۱) سبا سهار یوشع او د اسراییلو ټول قوم وختي پاڅېدل، د هغه کمپ څخه چې په شطیم کې ؤ روان شول او د اردن سیند ته لاړل. هلته یې خپمې ودرولې او د دې انتظار یې کاوه چې له هغه ځای څخه پورې وزی. (۲) درې ورځې وروسته د قوم مشران په کمپ کې وگرځېدل (۳) او خلکو ته یې وویل: <کله چې تاسو زموږ د خښتن خدای د لوظ صندوق چې کاهنان یې انتقالوي وویښئ، نو د خپلو ځایونو څخه روان شئ او په هغه پسې لاړ شئ. (۴) بیا به تاسو پوه شئ چې په کومه لاره باندې لاړ شئ ځکه چې مخکې تاسو په دې لار باندې نه یئ تللي. مگر د لوظ صندوق ته به نژدې نه ورځئ، د هغه څخه د نهه سوه مترو په فاصله شاته اوسئ.>

(۵) یوشع قوم ته وویل: <ځانونه پاک کړئ، ځکه چې خښتن به سبا ستاسو په منځ کې لویه معجزه وښایي.> (۶) بیا هغه کاهنانو ته وویل چې د لوظ صندوق واخلي او د هغه سره دې د قوم په منځ کې ځي. نو څه چې هغه وویل هغوی هماغسې وکړل.

٧ خبنتن يوشع ته وويل: <زه به سر له نن څخه د اسراييلو قوم دې ته مجبور كړم چې د يو لوى سړي په توگه ستا احترام وكړي او هغوى به په دې پوه شي چې زه ستا سره مل يم لكه څنگه چې د موسى سره مل وم. ٨ هغو كاهنانو ته چې د لوظ صندوق وړي ووايه كله چې دوى د اردن سيند ته ورسېږي، بايد سيند ته ننوزي او د سيند د غاړې سره نژدې دې ودرېږي.>

٩ بيا يوشع اسراييليانو ته وويل: <دلته راشئ او د خپل خبنتن خدای خبرو ته غوږ ونيسئ. ١٠ نن به تاسو پوه شئ چې ژوندی خدای ستاسو سره مل دی. هغه به بېشكه كنعانيان، حيتيان، حويان، فرزبان، جرجاشيان، اموريان او يبوسيان ستاسو له مخې څخه لېرې كړي. ١١ گورئ، د ټولې دنيا د خبنتن د لوظ صندوق به د اردن د سيند څخه په تېرېدلو كې ستاسو لارښوونه كوي.>

١٢ نو د اسراييلو د قبيلو څخه دولس نفره وټاكئ يعنې د هرې قبيلې څخه يو يو نفر. ١٣ كله چې كاهنان چې د ټولې دنيا د خبنتن د لوظ صندوق انتقالوي خپلې پښې په اوبو كې كېږدي، د اردن د سيند اوبه به ودرېږي او كومې اوبه چې لاندې راځي هغه به په يو ځای كې سره راغونډې شي.>

١٤-١٥ دا د لو كولو وخت ؤ او اوبه د سيند له غاړو څخه پورته شوې وې. كله چې خلك د كمپ څخه روان شول چې د اردن له سيند څخه تېر شي، نو هغه كاهنان چې د لوظ صندوق يې انتقالاوه د هغوى په مخ كې روان شول. څنگه چې كاهنانو په سيند كې قدم كېښود، ١٦ اوبه ودرېدې او په يوې لېرې فاصلې كې په يو ښار كې

چې آدم بلل کېده او د زرتان د ښار په څنگ کې ؤ يوځای غونډې شوې او کومې اوبه چې لاندې د ارام درياب ته رابهېدې، هغه په بشپړه توگه بېلې شوې. نو قوم اريحا ته مخامخ پورې وت. (۱۷) په داسې حال کې چې قوم په وچه ځمکه باندې تېرېده، هغه کاهنان چې د څښتن د لوظ صندوق يې انتقالاوه تر هغه وخته پورې د اردن د سيند په منع کې په وچه ځمکه باندې ولاړ وو ترڅو ټول قوم بلې غاړې ته ورپورې وت.

د يادگاري تېرو ودرول

۴ (۱) کله چې ټول قوم د اردن له سيند څخه تېر شو، څښتن يوشع ته وويل: (۲) >د اسراييلو د قوم څخه دولس تنه وټاکه يعنې د هرې قبيلې څخه يو يو نفر (۳) او هغوی ته حکم وکړه چې د اردن د سيند له منع څخه يعنې له هماغه ځای څخه چېرته چې کاهنان ولاړ وو دولس تېرې راواخلي. هغوی ته ووايه چې دا تېرې له ځانه سره يوسي او په هغه ځای کې يې کېږدي چېرته چې تاسو نن شپه خپمې ودرؤئ.<

(۴) نو يوشع هغه دولس نفره کوم چې هغه غوره کړي وو، راوغوښتل (۵) او هغوی ته يې وويل: >د اردن د سيند منع ته هغه ځای ته چې د لوظ صندوق په کې دی لاړ شئ. تاسو هر يو د اسراييلو د قبيلو د شمېر په مطابق يوه يوه تېره واخلي او په خپلو اوږو باندې يې کېږدئ. (۶) دا تېرې به خلکو ته هغه کارونه ورپه يادوي کوم چې څښتن کړي دي. په راتلونکي کې کله چې ستاسو

اولادونه درخه پوښتنه وکړي چې دا تيرې ستاسو دپاره څه معنی لري؟ (۷) تاسو به هغوی ته وایئ کله چې د خښتن د لوظ صندوق د اردن د سیند څخه تېرېده د سیند اوبه ودرېدلې. دا تيرې به همپشه د اسراییلو قوم ته دا خبره ورپه یادوي چې دلته څه پېښ شول.

(۸) هغو نفرو د یوشع حکمونه په ځای کړل. څنگه چې خښتن په یوشع باندې امر کړی ؤ، هغوی د اردن د سیند له منځ څخه دولس تيرې راواخیستې یعنې د اسراییلو د هرې قبیلې دپاره یوه تيرې وه. هغوی دا تيرې د خپمو د ودرولو ځای ته یورې او هلته یې کېښودې.

(۹) یوشع د اردن د سیند په منځ کې چپرته چې د لوظ د صندوق وروڼکي کاهنان ولاړ وو هم دولس تيرې ودرولې. (هغه تيرې تر اوسه پورې هلته دي.) (۱۰) کاهنان تر هغه وخته پورې د اردن د سیند په منځ کې ولاړ پاتې شول ترڅو چې قوم هغه ټول کارونه سرته ورسول چې خښتن په یوشع باندې د هغو حکم کړی ؤ. دا هغه څه وو چې موسی' هم مخکې یوشع ته حکم کړی ؤ.

نو قوم په بیره د اردن له سیند څخه تېر شو. (۱۱) کله چې هغوی ټول بلې غاړې ته پورې وتل، کاهنان د خښتن د لوظ د صندوق سره د قوم په منځ کې پورې وتل. (۱۲) د روښن او جاد د قبیلو او د منسي د نیمې قبیلې نفر د جگړې دپاره تیار وو او لکه څنگه چې موسی' هغوی ته ویلي وو، هغوی د پاتې قوم په منځ کې پورې وتل. (۱۳) تقریباً څلوېښت زره نفر د جگړې دپاره تیار وو او هغوی د خښتن په حضور کې هغه ډاگ ته چې اریحا ته نژدې ؤ، ورتېر شول. (۱۴) په هغه ورځ خښتن یوشع د ټولو اسراییلو په نظر کې سرلوړی کړ. ترڅو پورې چې هغه ژوندی ؤ هغوی د هغه احترام کاوه لکه

څنگه چې هغوی د موسیٰ احترام کاوه.

۱۵) بیا څښتن یوشع ته وویل (۱۶) چې په هغو کاهنانو باندې چې د لوظ صندوق انتقالوي امر وکړي چې د اردن له سیند څخه راووزي. (۱۷) یوشع هماغسې وکړل (۱۸) او کله چې کاهنان د سیند غاړې ته ورسېدل نو سمدلاسه د سیند اوبو بېرته په بهېدلو شروع وکړه او د سیلاب په شان بیا د سیند له غاړو څخه پورته شولې.

۱۹) د اولې میاشتې په لسمه ورځ قوم د اردن له سیند څخه تېر شو او په جلجال کې یې چې د اریحا ختیځې خواته پروت ؤ خېمې ودرولې. (۲۰) یوشع په جلجال کې هغه دولس تیرې ودرولې کومې چې هغوی د اردن له سیند څخه راویستلې وې. (۲۱) هغه د اسراییلو خلکو ته وویل: >په راتلونکي کې کله چې ستاسو اولادونه ستاسو څخه پوښتنه وکړي چې دا تیرې څه معنی لري؟ (۲۲) تاسو به هغوی ته د هغه وخت په باره کې ووايي چې اسراییلیان د اردن په سیند کې په وچه ځمکه باندې پورې وتل. (۲۳) هغوی ته ووايي چې زمونږ څښتن خدای زمونږ په خاطر د اردن د سیند اوبه وچې کړې ترڅو مونږ ورڅخه تېر شو، لکه څنگه چې هغه زمونږ دپاره د سرې بحیرې اوبه وچې کړې وې. (۲۴) هغه دا کارونه ځکه وکړل چې د ځمکې په مخ ټول قومونه پوه شي چې د څښتن قدرت څومره زیات دی او تاسو به د تل دپاره د خپل څښتن خدای څخه وپره کوئ.<

۵ (۱) د اموريانو ټولو پادشاهانو چې د اردن د سيند په لوبديځ کې وو او د کنعانيانو ټولو پادشاهانو چې د مديترانې د بحيرې په غاړه وو واورېدل چې خښتن د اردن سيند تر هغه وخته پورې وچ کړی و ترڅو د اسراييلو قوم له هغه څخه تېر شو. هغوی وورېدل او نور يې دا جرئت نه درلود چې د اسراييلو سره مخامخ شي.

په جلجال کې سنتگيري

۲ (۲) په هغه وخت کې خښتن يوشع ته وويل: >د بکری له تيرې څخه چرې جوړې کړه او پاتې اسراييليان سنت کړه.< (۳) نو څنگه چې خښتن حکم کړی و يوشع هماغسې وکړل او اسراييليان يې په هغه ځای کې سنت کړل چې د سنت گيری د غونډۍ په نوم ياد شو. (۴) نو په دې خاطر هغه داسې وکړل. هغه ټول نارينه يعنې ټول جنگي نفر چې د مصر څخه راوتلي وو د سفر په دوران کې په دښته کې مړه شول. (۵) هغه خلک چې د مصر څخه راوتلي وو هغوی ټول سنت شوي وو، مگر هغه ټول خلک چې د سفر په دوران کې په دښته کې زېرېدلي وو هغوی سنت شوي نه وو. (۶) اسراييليانو څلوېښت کاله په دښته کې سفر وکړ، ترڅو ټول خلک يعنې د قوم ټول جنگي نفر چې د مصر څخه راووتل مړه شول ځکه چې د خښتن د امر څخه يې سرغړونه کړې وه. لکه څنگه چې خښتن قسم خوړلی و هغوی ته اجازه ورنه کړای شوه چې هغه غني او حاصلخېزه ځمکه وويني چې د هغو د نيکونو سره يې وعده کړې وه. (۷) د دغو خلکو زامن هيڅکله سنت شوي نه وو او دا هغه نوی نسل و کوم چې يوشع سنت کړ.

٨) کله چې د اسراييلو ټول نارينه سنت شول، هغوی تر هغې

پورې په کمپ کې پاتې شول ترڅو چې زخمونه يې روغ شول. ٩) خښتن يوشع ته وويل: <دا زما د قوم دپاره د شرم خبره وه چې په مصر کې دې غلامان وي، خو ما نن هغه رسوايي لېرې کړه.> نو اسراييليانو دغه ځای د جلدجال په نوم ياد کړ او تر اوسه پورې په دې نوم يادېږي.

١٠) کله چې اسراييليانو په جلدجال کې اريحا ته نژدې په ډاگ کې خپمې ودرولې، هغوی د مياشتې د څوارلسمې ورځې په ماښام د فسحې اختر ولمانځه. ١١) راتلونکې ورځ اول ځل و چې هغوی د کنعان د محصولاتو څخه خواړه وخورل يعنې وريټې شوې غلې دانې او فطيره ډوډۍ. ١٢) له هماغې ورځې څخه د خداى له خوا د من رالېږل بند شول او د اسراييلو دپاره نور من نه پيدا کېده. له هماغه وخت څخه هغوی هغه څه خورل چې په کنعان کې پيدا کېدل.

د اسراييلو له خوا د اريحا نيول

١٣) يو وخت يوشع اريحا ته نژدې و، چې ناڅاپه يې يو سړى وليد چې د هغه مخې ته ولاړ و او په لاس کې يې توره وه. يوشع هغه ته ورغى او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <ته زمونږ په خوا يې که زمونږ د دښمنانو په خوا؟>

١٤) هغه په ځواب کې وويل: <هيش يو نه، زه اوس د خښتن د لښکر د قوماندان په توگه راغلى يم.> بيا يوشع په ځمکه باندي پرمخې پرېوت او ويې ويل: <صاحبه، زه ستاسو خدمتگار يم. زما

څخه څه غواړئ چې ويې کړم؟>

۱۵ د څښتن د لښکر قوماندان هغه ته وويل: <خپلې خپلې وباسه ځکه چې ته په سپېڅلې ځمکې باندې ولاړ يې.> او يوشع همداسې وکړل.

د اريحا سقوط

۶ ۱ د اريحا خلکو د اسراييليانو له وپړې د ښار دروازې کلکې وټرلې او د هغه ساتنه کېده. هيچا نه شو کولی چې ښار ته ننوزي يا د ښار څخه ووزي. ۲ څښتن يوشع ته وويل: <زه اريحا د هغه د پادشاه او د هغه د زړورو عسکرو سره تاته تسليموم. ۳ ته او ستا عسکر بايد شپږ ورځې د ورځې يو ځل د ښار څخه گردچاپېره وگرځئ. ۴ اووه کاهنان چې هر يو سره سرنی وي هغوی دې د لوظ د صندوق په مخ کې روان شي. په اوومه ورځ په داسې حال کې چې کاهنان به خپل سرنی ووهي، تاسو ټول اووه ځله د ښار څخه گردچاپېره وگرځئ. ۵ بيا دې هغوی په اوږد اوږد اوږد سرنی ووهي. څنگه چې تاسو هغه واورئ، ټول خلک دې په لوړ اوږد چيغې ووهي، نو د ښار دېوالونه به راپرېوزي. بيا به ټول لښکر مخامخ ښار ته ننوزي.>

۶ يوشع کاهنان راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: <د لوظ صندوق واخلي او اووه تنه د سرنیو سره د هغه په مخ کې حرکت وکړئ.> ۷ بيا هغه قوم ته حکم وکړ: <د ښار څخه گردچاپېره

وگرځئ او وسله وال ساتونکي دې د خښتن د لوظ د صندوق په مخ کې روان وي.

۸ خنګه چې يوشع قوم ته وينا وکړه، هغه اووه کاهنان چې سړني يې وړل هغوی مخکې روان شول، خپل سړني يې وهل او د خښتن د لوظ صندوق د هغوی پسې و. ۹ وسله وال ساتونکي د هغو کاهنانو په مخ کې چې سړني يې وهل روان وو او شاتنی ساتونکي ډله د صندوق پسې روانه وه. په دغه ټول وخت کې سړني وهل کېدل. ۱۰ مګر يوشع په قوم باندې امر وکړ: <چيغې مه وهی، ترڅو پورې چې زه تاسو ته حکم ونه کړم تاسو به هيڅ نه وايئ.> ۱۱ نو يوشع وويل چې د خښتن د لوظ صندوق دې يو ځل د ښار څخه ګردچاپېره وگرځوي. بيا ټول خلک بېرته کمپ ته راغلل او هلته يې شپه تېره کړه.

۱۲ يوشع سهار وختي پاڅېده او کاهنانو او خپلو نفرو ته يې هماغه حکم وکړ. نو هغو کاهنانو چې د لوظ د صندوق د انتقالولو حکم ورته شوی و هغه په خپلو اوږو باندې کېښود. ۱۳ بيا هغوی لکه د تېرې ورځې په شان په هماغه ترتيب سره د ښار ګردچاپېره وگرځېدل. اول هغه ساتونکي چې مخکې روان وو، بيا هغه کاهنان چې د ګرځېدلو په حال کې به يې هر وخت سړني وهل، ورپسې هغه کاهنان چې د خښتن د لوظ صندوق يې انتقالاوه او په آخره کې شاتنی ساتونکي ډله. ۱۴ نو په دوهمه ورځ هغوی بيا يو ځل د ښار څخه ګردچاپېره وگرځېدل او وروسته کمپ ته راستانه شول. هغوی شپږ ورځې دا کار وکړ.

١٥) په اوومه ورځ هغوی د سباوون په وخت پاڅېدل او په همدې ډول اووه ځلې د ښار څخه گردچاپېره وگرځېدل. دا یوازینی ورځ وه چې هغوی اووه ځلې داسې وکړل. ١٦) په اووم ځل کله چې کاهنانو سرنې ووهل، یوشع په قوم باندې امر وکړ: <چيغې ووهی! ځکه چې څښتن دا ښار تاسو ته درکړی دی! ١٧) دا ښار او هرڅه چې په کې دي هغه باید څښتن ته د نذرانې په توګه بېخي له منځه یوړل شي. یوازې راحاب فاحشه او د هغې کورنۍ دې ژوندي پاتې شي ځکه چې هغې زمونږ جاسوسان پټ کړي وو. ١٨) خو تاسو باید هیڅ شی کوم چې له منځه وړل کېږي وانخلي، که تاسو یې واخلي، نو د اسراییلو په کمپ باندې به مصیبت او تباهي راولی. ١٩) ټول سپین زر او سره زر او د برنجو او اوسپنې شیان خاص د څښتن دي او د هغه په خزانه کې باید کېښودل شي.>

٢٠) نو کاهنانو سرنې ووهل. څنګه چې قوم د سرنیو غږ واورېده، هغوی په لوړ اواز چيغې ووهلې او ناڅاپه د اریحا د ښار دېوالونه راولوېدل. نو بیا ټول لښکر نېغ په نېغه غونډۍ ته وروخوت. هغوی ښار ته ننوتل او هغه یې ونيوه. ٢١) هغوی په خپلو تورو باندې په ښار کې ټول خلک یعنی سړي، ښځې، ځوان او زوړ ټول ووژل. همدارنګه هغوی غوایان، پسونه او خره هم ووژل.

٢٢) نو بیا یوشع هغو دوو نفرو ته چې جاسوسي یې کړې وه وویل: <تاسو د هغې فاحشې کور ته ورننوزئ او لکه څنګه چې مو د هغې سره وعده کړې وه، هغه او د هغې کورنۍ راوباسئ.> ٢٣) نو هغوی لاړل او راحاب یې د هغې د پلار او مور، ورونو او د هغې د ټولې

کورنی سره راوویستل. هغوی د راحاب ټوله کورنی یو خوندي ځای ته چې د اسراییلو کمپ ته نژدې ؤ یورله. (۲۴) بیا د اسراییلو لښکرو ټول ښار د هرڅه سره وسوزاوه، مگر هغوی سپین زر او سره زر او د برنجو او اوسپنې شیان د څښتن د کور په خزانه کې کېښودل. (۲۵) مگر یوشع د راحاب فاحشې او د هغې د کورنی او ټولو خپلوانو ژوند وژغوره، ځکه چې هغې هغه جاسوسان پټ کړي وو چې یوشع اریحا ته لېرلي وو. (د هغې اولاده تر نن ورځې پورې په اسراییلو کې اوسېږي.)

(۲۶) کله چې اریحا ورانه شوه، نو یوشع په کلکه خبرداری ورکړ: <هرڅوک چې د اریحا د ښار د بیا ودانولو هڅه وکړي، څښتن به په هغه باندې لعنت ووايي:

هرڅوک چې د هغه تهداب کېږدي خپل مشر زوی به له لاسه ورکړي.

هرڅوک چې د هغه دروازې جوړې کړي خپل کشر زوی به له لاسه ورکړي.>

(۲۷) نو څښتن د یوشع سره مل ؤ او د هغه شهرت په ټول هېواد کې خپور شو.

د عخان ګناه

۷ (۱) څښتن اسراییلو ته حکم کړی ؤ چې د اریحا څخه هیڅ

داسې شى چې بايد له منځه وړل شوى واى وانه خيستل شي، خو د هغه څخه سرغړونه وشوه. يو سړى چې عخان نومېده د دې حكم څخه يې سرغړونه وكړه نو څښتن په اسراييلو باندې سخت په قهر شو. (عخان د كرمي زوى، د زبدي لمسى او د زارح د طايفې څخه ؤ، دا د يهودا د قبيلې يوه برخه وه.)

۲) يوشع له اريحا څخه د عاى ښار ته يو څو نفره ولېږل چې لاړ شي او هغه خاوره وگوري. عاى بيت آون ته نژدې او د بيت ئيل په ختيځ كې ؤ. كله چې هغوى دا كار وكړ، ۳) هغوى بېرته راغلل او يوشع ته يې خبر وركړ: >دا لازمه نه ده چې ټول لښكر په عاى باندې حمله وكړي. يوازې دوه يا درې زره نفر ولېږه. ټول لښكر د جنگ دپاره هلته مه لېږه، ځكه چې هغه لوى ښار نه دى. < ۴) نو نژدې درې زره اسراييليانو په هغوى باندې حمله وكړه، مگر په شا تگ ته مجبور شول. ۵) د عاى جنگياليو هغوى د ښار له دروازې څخه د تېرو تر كانونو پورې تعقيب كړل او د غونډۍ څخه د كوزېدلو په وخت كې يې له هغوى څخه نژدې شپږ دېرش تنه ووژل. بيا اسراييليانو خپل جرأت له لاسه وركړ او ووېرېدل.

۶) يوشع او د اسراييلو مشرانو له ډېره غمه خپل كالي وشلول، په خپلو سرونو باندې يې خاورې باد كړې او تر لمرپرېواته پورې د څښتن د لوظ د صندوق په مخكې په ځمكه باندې پرمخې پرېوتل. ۷) يوشع وويل: >اى څښتن تعالى! تا ولې د اردن له سيند څخه راپورې ويستلو؟ د دې دپاره چې مونږ د اموريانو په لاس كې وركړې چې له منځه مو يوسي؟ ولې مونږ د اردن د سيند په بله غاړه

باندې پاتې نه شو؟ (۸) ای خښتنه، اوس چې اسرائیلیان له دښمن
خڅه په شا شوي دي، زه نه پوهېږم چې څه ووايم. (۹) کنعانيان او
د هېواد نور خلک به له دې خڅه خبر شي. هغوی به مونږ محاصره
کړي او زمونږ نوم به د ځمکې له مخ خڅه ورک کړي! بیا به ته د
خپل عزت د ساتلو دپاره څه وکړې؟ <

(۱۰) خښتن یوشع ته وویل: <پاخېره! ولې داسې پرمخې پروت یې؟

(۱۱) د اسرائیلو خلکو گناه کړې ده! هغوی زما هغه ترون مات کړی

دی کوم چې ما په هغوی باندې حکم کړی ؤ چې عمل ورباندې
وکړي. هغوی د هغو شیانو خڅه چې باید له منځه وړل شوي وای
ځینې شیان وړي دي. هغه یې غلا کړل، د خپلو شیانو سره یې
کېښودل او د هغو په هکله یې درواغ وویل. (۱۲) له همدې کبله
اسرائیلیان د خپلو دښمنانو په مقابل کې نه شي ودرېدلی. هغوی ځکه

د خپلو دښمنانو خڅه په شا کېږي او تنبتي چې هغوی خپله په
تباهی باندې محکوم شوي دي! زه به تر هغې پورې نور د هغوی
سره نه اوسم ترڅو هغه شیان له منځه یونسي چې د هغو د له منځه
وړلو حکم ورباندې شوی دی. (۱۳) لار شه، خپل قوم پاک کړه او

هغوی تیار کړه چې زما حضور ته راشي. هغوی ته ووايه چې سبا
تیار شي، ځکه چې زه د اسرائیلو خښتن خدای داسې وایم: ای د
اسرائیلو خلکو، تاسو سره یو څه شیان شته چې ما د هغو د له منځه
وړلو حکم در باندې کړی دی! تاسو تر هغه وخته پورې د خپلو

دښمنانو په مقابل کې نه شی ودرېدلی ترڅو دا شیان له ځانه لېرې نه
کړئ! (۱۴) سبا سهار ټول سره راغونډ شی. تاسو به قبيله په قبيله
رامخکې شی او خښتن به وښايي چې کومه قبيله گناهکاره ده. بیا به

د هماغې قبيلې طایفې مخکې راشي او څښتن به وښايي چې کومه طایفه گناهکاره ده. بیا دې د هماغې طایفې کورنۍ راشي او څښتن به گناهکاره کورنۍ په گوته کړي. په آخره کې دې د هماغې کورنۍ نفر راشي. (۱۵) د چا سره چې هغه شيان پیدا شي کوم چې باید له منځه وړل شوي وای، نو هغه نفر باید د خپلې کورنۍ سره ووژل شي، د هغوی مړي دې وسوزول شي او مال او جايداد دې يې په اور کې وغورزول شي. ځکه چې هغه زما تړون مات کړی دی او اسراييليان يې سخت شرمولي دي. <

(۱۶) يوشع سهار وختي پاڅېده او هره قبيله يې د څښتن حضور ته راوستله، چېرته چې څښتن وښودله چې د يهودا قبيله گناهکاره وه. (۱۷) بیا يوشع د يهودا طایفې راوستلې او څښتن وښودله چې د زارح طایفه گناهکاره وه. هغه د زارح د طایفې يوه يوه کورنۍ راوستله او څښتن وښودله چې د زبدي کورنۍ گناهکاره وه. (۱۸) په آخره کې يوشع د زبدي د کورنۍ يو يو نفر رامخته کړ او څښتن وښودل چې عخان گناهکار ؤ. (۱۹) يوشع عخان ته وويل: <زما زويه، د اسراييلو د څښتن خدای په مخکې رښتيا ووايه او اقرار وکړه. اوس ماته ووايه چې تا څه کړي دي. زما څخه د دې خبرې د پټولو هڅه مه کوه. <

(۲۰) عخان په ځواب کې وويل: <دا رښتيا دي! ما د اسراييلو د څښتن خدای په مقابل کې گناه کړې ده او دا هغه څه دي چې ما کړي دي. (۲۱) د هغو شيانو په منځ کې چې مونږ ونيول ما يوه ښايسته بابلي چپنه، دوه کيلوگرامه سپين زر او د سرو زرو سيخ چې

وزن يې نيم كيلوگرام ؤ وليدل، هغه زما ډېر خوښ شول او ما واخيستل. تاسو به هغه زما د خېمې په منځ کې پيدا کړئ، هغه هلته بنځ دي او د ټولو لاندې سپين زر دي.

۲۲ نو يوشع يو څو نفره ولېږل. هغوی خېمې ته منډه کړه او ويې ليدل چې هغه شيان په رښتيا هلته بنځ وو او د هغو لاندې سپين زر وو. ۲۳ هغوی دا شيان له خېمې څخه راوويستل، يوشع او ټولو اسراييليانو ته يې وروپل او د څښتن په حضور کې يې کېښودل. ۲۴ بيا يوشع د اسراييلو د ټول قوم سره عخان، سپين زر، چينه، د سرو زرو سيخ، د هغه زامن او لورگانې، پادې، خره او پسونه، د هغه خېمه او هرڅه يې چې درلودل د <مصيبت درې> ته يوړل. ۲۵ يوشع عخان ته وويل: <تا ولې په مونږ باندې داسې مصيبت راوست؟ اوس به څښتن په تا باندې مصيبت راولي!> بيا ټول قوم عخان او د هغه کورنۍ تر مرگه سنگسار کړل. هغوی مړي د عخان د مال او جايداد سره يوځای وسوزول. ۲۶ په هغوی باندې يې د تيږو يوه لويه ډېری جوړه کړه چې تر نن ورځې پورې هلته پاتې ده. بيا د څښتن سخت قهر سوړ شو. له دې کبله دا ځای له هغه وخته راهيسې د مصيبت د درې په نوم يادېږي.

د عای نيول او له منځه وړل

۸ ۱ څښتن يوشع ته وويل: <مه وپرېږه او مه بې زړه کېږه. ټول لښکر له ځان سره واخله او عای ته لاړ شه. زه به تا د عای په پادشاه، د هغه په خلکو او بنار باندې بريالی کړم او د هغه خاوره به

ستا شي. (۲) ته به د عای او د هغه د پادشاه سره داسې کار وکړې
لکه څنگه چې دې د اريحا او د هغه ځای د پادشاه سره وکړ. خو دا
ځل تاسو کولی شئ چې د هغوی مالونه او څاروي د خپلو ځانونو
دپاره وساتئ. تيار اوسئ چې په حبرانوونکې توگه د شا له خوا په
بنار باندې حمله وکړئ. <

(۳) - (۴) نو يوشع د خپلو ټولو عسکرو سره تيار شو چې په عای
باندې حمله وکړي. هغه د خپلو لښکرو څخه دېرش زره ډېر بڼه نفر
غوره کړل او په شپه کې يې له دې حکمونو سره ولېږل: <د بنار بل
اړخ ته پټ شئ، خو د هغه څخه ډېر لېرې نه. د حملې دپاره تيار
اوسئ. (۵) زه او پاتې نفر به بنار ته نژدې ورشو. کله چې د عای
خلک د مخکې ځل په شان راووزي او په مونږ باندې حمله وکړي،
نو مونږ به وتښتو. (۶) هغوی به تر هغې پورې زمونږ پسې شي
ترڅو مونږ هغوی وغولوو چې له بنار څخه لېرې شي. ځکه چې
هغوی به فکر وکړي چې مونږ د مخکې په شان د هغوی څخه تښتو.
(۷) بيا به تاسو د هغه پټ ځای څخه راووزئ او بنار به ونيسئ.
زمونږ څښتن خدای به هغه بنار تاسو ته درکړي. (۸) لکه څنگه
چې څښتن امر کړی دی د بنار د نيولو څخه وروسته هغه ته اور
ورواچوئ. د دې امرنو څخه په کلکه اطاعت وکړئ. < (۹) نو
يوشع هغوی رخصت کړل او هغوی خپل د پټېدلو ځای ته لاړل يعنې
د عای لوېديځ خواته چې د بيت ټيل او عای ترمنځ ؤ او هلته يې
انتظار کاوه. خو يوشع شپه په کمپ کې تېره کړه.

(۱۰) سبا ته سهار وختي يوشع پاڅېده او عسکر يې سره راغونډ

کړل. بیا هغه او د اسراییلو مشرانو تر عای پورې د هغوی لارښوونه وکړه. (۱۱) هغه د ټولو عسکرو سره د ښار د اصلي دروازې خواته لاړ او په شمال کې یې خېمې ودرولې. د هغوی او عای ترمنځ یوه دره وه. (۱۲) هغه نژدې پنځه زره نفر بوتل چې د ښار په لوېدیځ کې د عای او بیت ئیل ترمنځ مورچل ونیسي. (۱۳) عسکر د جگړې دپاره تیار کړای شول. اصلي کمپ د ښار په شمال کې ؤ او پاتې نفر په لوېدیځ کې وو. یوشع شپه په دره کې تېره کړه. (۱۴) کله چې د عای پادشاه د یوشع نفر ولیدل، نو هغه ژر په عمل لاس پورې کړ. هغه د خپلو ټولو نفرو سره د اردن د درې خواته روان شو چې هلته د اسراییلیانو سره وجنگېږي، خو هغه نه پوهېده چې د شاه خوا به ورباندې حمله وشي. (۱۵) یوشع د خپلو نفرو سره داسې وښودله چې گوندې هغوی په شا شول او د دښتې خواته وتښتېدل. (۱۶) د ښار په ټولو خلکو باندې غږ وشو چې په اسراییلیانو پسې روان شي. څنگه چې د عای خلک په هغوی پسې لاړل نو اسراییلیانو هغوی وغولول او د ښار څخه یې لېرې کړل. (۱۷) په عای یا بیت ئیل کې چې هرڅوک ؤ هغه ټول په اسراییلیانو پسې روان شول. هلته هیڅوک پاتې نه شو چې د ښار څخه دفاع وکړي او د ښار دروازې خلاصې پاتې شوې.

(۱۸) بیا څښتن یوشع ته وویل: >خپله نېزه د عای خواته ونیسه، ځکه چې هغه تاته درکوم.< نو څنگه چې یوشع ته ویل شوي وو، هغه هماغسې وکړل (۱۹) او څنگه چې هغه خپله نېزه پورته کړه، کوم نفر چې پټ وو هغوی ژر د خپلو ځایونو څخه پاڅېدل، ښار ته په منډه ورننوتل او هغه یې ونیوه. هغوی سمدستي ښار ته اور

واچاوه. (۲۰) - (۲۱) کله چې د عای نفرو شاته وکتل نو ویې ولیدل چې د هغوی د ښار څخه اسمان ته لوگی پورته کیږي. یوشع او د هغه نفرو هم لوگی ولید او هغوی پوه شول چې نورو اسرائیلی عسکرو ښار نیولی دی او اور یې ورته اچولی دی. نو داسې ځای نه ؤ چې د عای نفر ورته د خوندي پاتې کېدلو دپاره وروتنې. نو یوشع او د هغه نفر راوگرځېدل او د هغوی په وژلو یې شروع وکړه. (۲۲) نو هغه اسرائیلیان چې په ښار کې وو په جگړه کې د برخې اخیستلو دپاره رانېکته شول. نو د عای خلکو ولیدل چې اسرائیلیانو هغوی بېخي محاصره کړي دي او هغوی ټول ووژل شول. هیثوک ونه تنبته او نه شوک ژوندی پاتې شو، (۲۳) بغیر د عای د پادشاه څخه. هغه ژوندی ونیول شو او یوشع ته راوړل شو.

(۲۴) څه وخت چې اسرائیلیانو هغه ټول خلک چې په دښته کې وو او هلته یې هغوی تعقیب کړي وو، ووژل، نو بیا ټول اسرائیلیان د عای ښار ته ورغلل او د هغه ځای ټول خلک یې ووژل. (۲۵) - (۲۶) یوشع خپله نېزه د عای خواته ونیوله او تر هغه وخته پورې یې کښېښودله ترڅو د هغه ځای ټول نفر ووژل شول. په هغه ورځ د عای ټول نفوس چې دولس زره نفر وو، ووژل شول. (۲۷) لکه څنګه چې څښتن یوشع ته ويلي وو، هغوی هغه څاروي او مالونه چې په ښار کې یې نیولي وو د خپلو ځانونو دپاره وساتل. (۲۸) نو یوشع عای وسوزاوه او په کنډواله یې بدل کړ. هغه ځای تر نن ورځې پورې هماغسې پاتې دی. (۲۹) هغه د عای پادشاه په یوې ونې کې ځوړند کړ او د هغه مړی یې تر ماښامه پورې هلته پرېښود. د لمړپړواته په وخت کې یوشع حکم وکړ چې هغه مړی دې لېږي

کړای شي او د ښار د دروازې په خوله کې دې وغورزول شي. هغوی هغه د تیرو په لوی انبار کې پټ کړ چې تر نن ورځې پورې هلته دی.

د عیبال په غره کې د تورات لوستل

۳۰) بیا یوشع د عیبال په غره باندې د اسراییلو د خښتن خدای

دپاره د قربانی ځای جوړ کړ. ۳۱) هغه یې د هغه حکم سره سم

جوړ کړ چې د خښتن خدمتگار موسیٰ اسراییلیانو ته کړی ؤ، لکه

څنگه چې د موسیٰ په تورات کې ویل شوي وو: <د قربانی ځای

دې د هغو تیرو څخه جوړ شي چې هغه د اوسپنې د سامان آلاتو په

وسيله پرې کړل شوي نه وي.> په هغه باندې هغوی خښتن ته

سوزېدونکې قربانی او همدارنگه خپلې د سلامتۍ نذرانې وړاندې

کړې. ۳۲) یوشع هلته د اسراییلیانو په مخ کې په تیرو باندې د

موسیٰ د شریعت یو نقل ولیکه. ۳۳) اسراییلیان د خپلو مشرانو،

مامورانو، قاضیانو او هغو بېگانه خلکو سره چې د هغوی په منع کې

اوسېدل، د خښتن د لوظ د صندوق دواړو اړخونو ته ودرېدل او هغو

لاوي کاهنانو ته مخامخ وو چې صندوق یې انتقالاوه. نیم قوم داسې

ولاړ ؤ چې شا یې د جرزیم غره ته وه او نیمایي نورو خپله شا د

عیبال غره ته اړولې وه. موسیٰ حکم کړی ؤ چې هغوی دې په

همدې ترتیب سره ودرېږي او برکت دې اعلان شي. ۳۴) بیا یوشع د

موسیٰ د تورات د کتاب څخه برکتونه او لعنتونه په لوړ اواز سره

ولوستل. ۳۵) یوشع د اسراییلو ټولې غونډې ته چې په هغوی کې

ښځې او ماشومان او هغه بېگانه خلک چې د هغوی په منع کې

اوسېدل، شامل وو د موسیٰ ټول حکمونه ولوستل.

د جبعونيانو له خوا د يوشع غولولو

۹ ﴿۱﴾ د اسراييلو د برياليتوبونو څخه هغه ټول پادشاهان خبر شول چې د اردن د سيند په لوبديځ کې وو، يعنې کوم چې په غرنۍ سيمه، د غرونو په لوبديځو لمنو او د مديترانې د بحيرې د غاړې څخه شمال خواته تر لبنان پورې اوسېدل. دا د حيتيانو، اموريانو، کنعانيانو، فرزيانو، حويانو او ييوسيانو پادشاهان وو. ﴿۲﴾ هغوی ټول سره راغونډ شول او د يوشع او اسراييليانو په مقابل کې د جنگ دپاره يې خپل قوتونه سره يو کړل.

﴿۳﴾ مگر د جبعون خلکو چې حويان وو، واورېدل چې يوشع په اريحا او عای باندې څه کړي وو ﴿۴﴾ او هغوی د يوشع د غولولو پرېکړه وکړه. هغوی لارل او يو څه خواړه يې راواخيستل او په زړو بوجيو او گنډل شويو د شرابو ژيو يې خپل خره بار کړل. ﴿۵﴾ هغو خلکو زړې او گنډل شوې خپلې او زاړه کالي واغوستل. کومه ډوډۍ چې هغوی د ځان سره اخيستي وه هغه وچه او چناسکو وهلې وه. ﴿۶﴾ بيا هغوی يوشع ته هغه کمپ ته ورغلل چې په جليجال کې ؤ او هغه او اسراييليانو ته يې وويل: <مونږ د يو لېرې هېواد څخه راغلي يو، ستاسو څخه غواړو چې زمونږ سره د سولې تړون وکړئ.>

﴿۷﴾ خو اسراييليانو وويل: <مونږ څنگه پوه شو چې تاسو زمونږ سره نژدې نه اوسېږئ؟ که چېرې نژدې اوسېږئ نو بيا مونږ نه شو کولی چې ستاسو سره تړون وکړو.>

﴿۸﴾ هغوی يوشع ته وويل: <مونږ ستا غلامان يو.>

يوشع پوښتنه وکړه: <تاسو څوک ياست او له کوم ځای څخه راغلي ياست؟>

۹ هغوی په ځواب کې وويل: <بناغليه، مونږ د يو ډېر لږې

هېواد څخه راغلي يو، ځکه چې مونږ ستاسو د څښتن خدای د

شهرت په باره کې اورېدلي دي. مونږ د هغو ټولو کارونو څخه خبر يو

چې هغه په مصر کې کړي دي (۱۰) او هرڅه چې هغه د اردن د

سيند په ختيځ کې د اموريانو په دوو پادشاهانو باندې وکړل يعنې د

حشون په پادشاه سيحون او د باشان په پادشاه عوج چې په

عشتاروت کې اوسېده. (۱۱) زمونږ مشرانو او هغو ټولو خلکو چې

زمونږ په هېواد کې اوسېږي مونږ ته وويل چې د خپل سفر دپاره له

ځان سره د خوړلو او څښلو دپاره يو څه يوسو، لاړ شو د اسراييليانو

سره ووينو او ورته ووايو چې مونږ ستاسو غلامان يو، زمونږ سره يو

تړون وکړئ. (۱۲) زمونږ ډوډۍ ته وگورئ. کله چې مونږ له کور

څخه راروان شو هغه توده وه. خو اوس وگورئ! هغه وچه شوې او

چناسکو وهلې ده. (۱۳) کله چې مونږ د شرابو دا ژي ډک کړل، هغه

نوي وو. خو وگورئ! هغه شلېدلي دي. د دې اوږد سفر له کبله زمونږ

کالي او خپلۍ زړې شوې دي.>

۱۴ اسراييليانو د هغوی يو څه ډوډۍ قبوله کړه، خو په دې باره کې

يې د څښتن سره سلا مشوره ونه کړه. (۱۵) يوشع د جبعون د خلکو

سره د دوستۍ تړون وکړ او هغوی يې ژوندي پرېښودل. د اسراييلو

مشرانو په کلکه وعده وکړه چې په دې تړون باندې به عمل کوي.

۱۶ د جبعونيانو سره د تړون د کولو څخه درې ورځې وروسته

اسراييليانو واورېدل چې دا گاونډيان دي او د هغوی سره نژدې

اوسېږي. (۱۷) نو اسراييليان روان شول او په درېمه ورځ هغو

ښارونو ته ورسېدل چې دا خلک په کې اوسېدل يعنې جبعون، کفیره،

بيروت او قریت يعاريم ته. (۱۸) خو اسراييليانو نه شو کولی چې

هغوی ووژني، ځکه چې د هغوی مشرانو د جبعونيانو سره د اسراييلو

د څښتن خدای په نوم کلکه وعده کړې وه. ټول قوم د مشرانو څخه

گيله وکړه، (۱۹) خو هغوی په ځواب کې وويل: >مونږ د هغوی سره

د اسراييلو د څښتن خدای په نوم کلکه وعده کړې ده. اوس هغوی ته

زيان نه شو رسولى. (۲۰) مونږ بايد د خپلې وعدې په خاطر هغوی

ژوندي پرېږدو. که داسې ونه کړو، نو خدای به مونږ ته سزا راکړي.

(۲۱) هغوی ژوندي پرېږدئ، خو هغوی بايد زمونږ دپاره لرگي مات

کړي او اوبه راوړي. < دا د مشرانو وړانديز ؤ.

(۲۲) بيا يوشع د جبعون خلک راوغوښتل او هغوی ته يې وويل:

>تاسو ولې مونږ وغولولو او داسې مو وويل چې مونږ د لېرې ځای

څخه يو، حال دا چې زمونږ سره نژدې اوسېږئ؟ (۲۳) په دې خاطر

چې تاسو داسې کار وکړ، نو اوس په تاسو باندې لعنت ويل شوی

دی: ستاسو خلک به تل تر تله غلامان وي او زما د خدای کور ته به

لرگي ماتوي او اوبه به راوړي.<

(۲۴) هغوی په ځواب کې وويل: >ښاغلیه، مونږ خبر شو چې دا

رښتیا وه چې ستا څښتن خدای په خپل خدمتگار موسی^۱ باندې امر

کړی ؤ چې تاته به دا ټوله ځمکه درکړي او کوم خلک چې په کې

اوسېږي هغوی به ستا له مخې څخه ورک کړي. نو مونږ ځکه داسې

کار وکړ چې ستاسو څخه سخت وپرېدلو چې مونږ به ووژنئ. (۲۵)

اوس مونږ ستا په لاس کې يو. هرڅه چې تاته ښه او مناسب ښکاري
 زمونږ سره يې وکړه. < (۲۶) نو يوشع هغوی د اسراييليانو څخه
 وژغورل او هغوی جبعونيان ونه وژل. (۲۷) خو په هماغه ورځ يوشع
 هغوی غلامان کړل چې د اسراييلو خلکو او د خښتن د قربانۍ ځای
 دپاره لرگي مات کړي او اوبه ورته راوړي. تر نن ورځې پورې هغوی
 په هغه ځای کې چې خښتن د خپل عبادت دپاره غوره کړی دی
 همدا کار کوي.

د اموريانو ماتې

۱۰ (۱) د اورشليم پادشاه ادوني صدق واورېدل چې يوشع عای
 نيولی دی او هغه يې بېخي له منځه وړی او د هغه ځای پادشاه يې
 وژلی دی لکه څنگه چې هغه د اريحا او د هغه ځای د پادشاه سره
 کړي وو. هغه دا هم واورېدل چې د جبعون خلکو د اسراييلو سره د
 سولې تړون کړی دی او د هغوی په منځ کې اوسېږي. (۲) د
 اورشليم خلک ډېر وپرېدل ځکه چې جبعون د شاهي ښارونو په
 شان يو ډېر لوی ښار ؤ. دا ښار د عای څخه لوی ؤ او ټول خلک يې
 ښه جنگيالي وو. (۳) نو ادوني صدق د حبرون پادشاه هوهام، د
 یرموت پادشاه فرآم، د لاکيش پادشاه يافيع او د عجلون پادشاه دبیر
 ته دا لاندینی پيغام ولېږه: (۴) < راشی او زما سره مرسته وکړئ
 چې په جبعون باندې حمله وکړو، ځکه چې د هغه ځای خلکو د
 يوشع او اسراييليانو سره د سولې تړون کړی دی. > (۵) د اموريانو

دغو پنځو پادشاهانو يعني د اورشليم پادشاه، د حبرون پادشاه، د
يرموت پادشاه، د لاکيش پادشاه او د عجلون پادشاه خپل ځواکونه
سره يوځای کړل. هغوی جبعون محاصره کړ او په هغه باندې يې
حمله وکړه.

٦ جبعونيانو يوشع ته هغه کمپ ته چې په جلجال کې ؤ دا پيغام
ولېږه: >د خپلو خدمتگارانو څخه لاس مه اخله. همدا اوس راشه او
زمونږ سره مرسته وکړه او مونږ وژغوره! ځکه چې د غرنی سيمې د
اموريانو ټولو پادشاهانو زمونږ په ضد ځواکونه سره يوځای کړي دي
او په مونږ باندې يې حمله کړې ده.<

٧ نو يوشع د خپل ټول لښکر سره چې د هغه تر ټولو ښه جنگيالي
په کې شامل وو له جلجال څخه روان شو. ٨ څښتن يوشع ته
وويل: >د هغوی څخه مه وېرېږه. هغوی به تاته په لاس درکړم. د
هغوی څخه به يو تن هم ونه شي کولی چې ستا په مقابل کې
ودرېږي.< ٩ يوشع او د هغه لښکر ټوله شپه د جلجال څخه د
جبعون پورې مزل وکړ او په اموريانو باندې يې ناڅاپي حمله وکړه.
١٠ څښتن اموريان د اسراييليانو په ليدلو سره ووېرول. اسراييليانو
هغوی په جبعون کې ووژل او پاتې يې په بيت حورون کې د غره د
غابني په ښکتنی لاره تعقيب کړل. هغوی تر هغه وخته پورې په
اموريانو باندې خپلې حملې ته دوام ورکړ ترڅو د عزيقه او مقيده
ښارونو ته ورسېدل. ١١ کله چې اموريان د اسراييلو د لښکرو
څخه ښکته د غابني په لاره باندې تښتېدل، څښتن په هغوی باندې
تر عزيقه پورې غټې غټې ږلې واورولې. د هغو خلکو شمېر چې په

برلیو مړه شول له هغو خلکو څخه زیات وو کوم چې د اسرایلیانو له خوا ووژل شول.

۱۲) په هغه ورځ چې څښتن اسرایلیانو ته په اموریانو باندې بری ورکړ، یوشع څښتن ته دعا وکړه. هغه د اسرایلیانو په مخکې وویل:

«ای لمره، د جبعون په سر باندې ودرېره»

ای سپورمی، د ایالون په دره باندې ودرېره»

۱۳) نو لمر او سپورمی تر هغه وخته پورې ودرېدل ترڅو چې قوم په خپلو دښمنانو باندې فتح ترلاسه کړه. دا پېښه د یاشر په کتاب کې لیکل شوې ده. لمر د اسمان په منځ کې ودرېد او ټوله ورځ ونه لوېد. ۱۴) داسې ورځ هیڅکله نه ده راغلې او نه به راشي چې خدای لمر او سپورمی د یو انسان د دعا په خاطر ودروي. څښتن په رښتیا سره د اسرایلو په خاطر جنگېده!

۱۵) د جگړې څخه وروسته یوشع او د هغه لښکر بېرته خپل کمپ ته جلجال ته ستانه شول.

د پنځو اموریایي پادشاهانو وژل کېدل

۱۶) د جگړې په وخت کې هغه پنځه اموریایي پادشاهان تښتېدلي وو او ځانونه یې په مقیده کې په سمخه کې پټ کړي وو. ۱۷) یو چا هغوی پیدا کړل او یوشع خبر شو چې هغوی چیرته پټ دي. ۱۸) یوشع خپلو نفرو ته وویل: «د سمخې خولې ته یو څو غټې تیرې

ورغروئ او هلته يو خو ساتونكي ودرؤ، ﴿١٩﴾ خو تاسو په خپله هلته مه پاتې كېږئ. د دښمن پسې شئ او د شا له خوا ورباندې حمله وكړئ. هغوى مه پرېږدئ چې خپلو ښارونو ته ورورسيږي! ځكه چې زمونږ څښتن خدای مونږ په هغوى باندې بريالي كړي يو. ﴿٢٠﴾ نو يوشع او اسراييليانو د دښمن عسکر تقريباً ټول له منځه يوړل. خو يوازې يو خو نفره چې پاتې شوي وو هغوى خپلو دېوال لرونكو ښارونو ته ورورسېدل. ﴿٢١﴾ بيا ټول لښكر يوشع ته هغه كمپ ته چې په مقيده كې ؤ روغ راستون شو. له دې وروسته هيچا جرأت نه شو كولى چې د اسراييليانو په هكله كومه بده خبره وكړي.

﴿٢٢﴾ بيا يوشع وويل: <د سمخې خوله خلاصه كړئ او هغه پنځه پادشاهان ماته راوباسئ.﴾ ﴿٢٣﴾ نو هغوى هغه پنځه پادشاهان يعنې د اورشليم، حبرون، يرموت، لاکيش او د عجلون پادشاهان له سمخې څخه راوويستل. ﴿٢٤﴾ كله چې هغوى دا پادشاهان يوشع ته راوستل، هغه د اسراييلو ټول خلك راوغوښتل او د لښكرو قوماندانانو ته يې چې د هغه سره راغلي وو حكم وكړ چې راشي او د دې پادشاهانو په اورمېرونو باندې خپلې پښې كېږدي. نو هغوى همداسې وكړل. ﴿٢٥﴾ بيا يوشع خپلو قوماندانانو ته وويل: <مه وپرېږئ او زړونه مه بايلئ. قوي او زړور اوسئ ځكه چې څښتن به ستاسو په ټولو دښمنانو باندې چې تاسو ورسره جنگ كوئ همداسې كار وكړي.﴾ ﴿٢٦﴾ بيا يوشع هغه پنځه پادشاهان ووژل او هغوى يې په پنځو ونو كې خوړند كړل او د هغوى مړي تر ماښامه پورې هلته پاتې شول. ﴿٢٧﴾ د لمړپړواته په وخت كې يوشع حكم وكړ او هغوى د هغو پادشاهانو مړي له ونو څخه رابنكته كړل او په هغه سمخه كې يې وغورزول

چېرته چې هغوی مخکې پټ شوي وو. هغوی د سمخې په خوله کې لویې لویې تیرې کېښودلې او هغه تر نن ورځې پورې هلته دي.

۲۸ په هماغه ورځ یوشع د مقیده په ښار باندې حمله وکړه او هغه

یې ونیوه او د هغه پادشاه یې وواژه. هغه د دې ښار ټول خلک

ووژل. هیڅوک یې ژوندی پرېښود. هغه د مقیده د پادشاه سره

همغه شان چلند وکړ لکه څنگه چې هغه د اریحا د پادشاه سره کړی

ؤ.

د یوشع له خوا د اموریانو د نورو سیمو نیول

۲۹ وروسته له هغې یوشع او د هغه ټول لښکر له مقیده څخه لښه

ته لاړل او په هغه ځای باندې یې حمله وکړه. ۳۰ څښتن

اسرایلیان په دې ښار او د هغه په پادشاه باندې هم بریالي کړل.

هغوی هیڅوک ژوندی پرېښود او د ښار ټول خلک یې ووژل. لکه

څنگه چې هغوی د اریحا پادشاه وژلی ؤ هماغه شان هغوی د لښه

پادشاه هم وواژه.

۳۱ له هغې وروسته یوشع او د هغه لښکر له لښه څخه لاکیش ته

لاړل، هغه یې محاصره کړ او حمله یې ورباندې وکړه. ۳۲ د

جگړې په دوهمه ورځ څښتن اسرایلیان په لاکیش باندې بریالي

کړل. هغوی د ښار ټول خلک د لښه د خلکو په څېر ووژل. ۳۳

هورام د جازر پادشاه د لاکیش سره د مرستې دپاره راغی، خو یوشع

هغه او د هغه لښکر ته ماتې ورکړه او د هغوی یو نفر یې هم ژوندی

پرېښود.

٣٤) بيا يوشع او د هغه لښکر له لاکيش څخه عجلون ته لاړل، هغه يې محاصره کړ او حمله يې ورباندې وکړه. (٣٥) هغوی په هماغه ورځ دا ښار ونيوه او د لاکيش په شان يې د هغه ځای ټول خلک ووژل.

٣٦) له هغې وروسته هغوی له عجلون څخه د غونډيو له لارې حبرون ته وروختل او په هغه باندې يې حمله وکړه. (٣٧) هغوی هغه ښار او د هغه شاوخوا کلي ونيول، بيا يې ټول خلک ووژل چې په هغو کې پادشاه هم شامل ؤ. لکه څنگه چې هغوی عجلون له منځه وړی ؤ هماغه شان يې حبرون هم بېخي له منځه يووړ.

٣٨) بيا يوشع د خپل لښکر سره راوگرځېد او په دبیر باندې يې حمله وکړه. (٣٩) هغوی ښار، د هغه پادشاه او شاوخوا ټول کلي ونيول. د هغه ځای ټول خلک يې بېخي له منځه يوړل. هغوی د دبیر او د هغه ځای د پادشاه سره هماغه شان کار وکړ لکه څنگه يې چې د حبرون د ښار او د لښکر او پادشاه سره کړی ؤ.

٤٠) يوشع ټوله خاوره فتح کړه. هغه د غرنۍ سيمې، د غرونو د ختيځو لمنو، د غرونو د لوېديځو لمنو او د کنعان د جنوبي سيمې پادشاهانو ته ماتې ورکړه. هغه هيڅوک ژوندی پرېښود، ټول ووژل شول. دا هغه څه وو چې د اسراييلو څښتن خدای د هغو امر کړی ؤ. (٤١) يوشع دا خاوره له قادش برنيع څخه تر غزې او د جوشن له ټولې سيمې څخه تر جبعون پورې فتح کړه. (٤٢) يوشع په يوې لښکرکشي سره په دې ټولو پادشاهانو او د هغوی په سيمو باندې فتح ترلاسه کړه، ځکه چې د اسراييلو څښتن خدای د اسراييلو دپاره

جگره کوله. (۴۳) بیا یوشع د خپل لښکر سره په جلجال کې خپل کمپ ته راستون شو.

د کنعان د شمال د پادشاهانو ماتې

۱۱ (۱) کله چې د اسراییلو د بریالیتوب خبر د حاصور پادشاه یابین ته ورسېد، هغه د مادون پادشاه یوباب او د شمرون او اخشاف پادشاهانو (۲) او هغو پادشاهانو ته پیغام ولېږه چې د شمال په غرنۍ سیمه کې، د اردن په دره کې، د جلیل د جهیل په جنوب کې، د غرونو په لمنو کې او دور ته نژدې په غونډیو باندې اوسېدل. (۳) همدارنگه هغه د کنعانیانو پادشاهانو ته چې د اردن د سیند په دواړو خواوو کې اوسېدل، د اموریانو، حیتیانو، فرزیانو او یبوسیانو پادشاهانو ته چې په غرنۍ سیمه کې اوسېدل او د هغو حویانو پادشاهانو ته هم پیغام وروولېږه چې د حرمون د غره په لمنو کې د مصفه په خاوره کې اوسېدل. (۴) هغوی د خپلو ټولو عسکرو سره راغلل. هغه یو لوی لښکر ؤ او د دریاب د شگو په شان ډېر وو. هغوی ډېر زیات اسونه او جنگي گاډۍ هم درلودې. (۵) دا ټول پادشاهان سره راغونډ شول او د میروم د خوږ سره یې کمپ جوړ کړ. هلته هغوی خپل ځواکونه سره یوځای کړل چې د اسراییلو په مقابل کې وجنگېږي.

(۶) خښتن یوشع ته وویل: >له هغوی څخه مه وېرېږه، ځکه چې زه خښتن به هغوی ټول ووژنم. سبا دا وخت به هغوی ټول مړه وي. له جگرې څخه وروسته د هغوی اسونه گوډ کړئ او جنگي گاډۍ یې

وسوزوی. < (۷) نو یوشع او د هغه ټول لښکر په هغوی باندې د
 میروم د خوړ تر څنګ ناڅاپه حمله وکړه. (۸) څښتن اسرایلیان په
 هغوی باندې بریالی کړل. اسرایلیانو په هغوی باندې حمله وکړه او
 په شمال کې یې تر مسرفوت مايم او لوی صیدون او په ختیځ کې د
 مصفه تر درې پورې تعقیب کړل. جګړه تر هغه وخته پورې روانه وه
 ترڅو چې د دښمن له خوا هیڅوک ژوندی پاتې نه شو. (۹) یوشع
 د هغوی سره هماغه شان کار وکړ څنګه چې څښتن په هغه باندې
 امر کړی ؤ: هغه د هغوی اسونه ګوډ کړل او د هغوی جنګي ګاډۍ یې
 وسوزولې.

(۱۰) یوشع بېرته راوګرځېد، هغه د حاصور ښار ونيوه او د هغه ځای
 پادشاه یې وواژه. (په هغه وخت کې نورې پادشاهۍ چې پورته
 ورڅخه یادونه وشوه، د حاصور د پادشاه تر واکمنۍ لاندې وې.)
 (۱۱) هغوی هلته ټول خلک ووژل. هیڅوک ژوندی پاتې نه شو او
 ښار یې وسوزاوه.

(۱۲) یوشع هغه ټول ښارونه د هغو د پادشاهانو سره ونيول او ټول
 یې ووژل. لکه څنګه چې د څښتن خدمتګار موسیٰ امر کړی ؤ،
 یوشع هغوی په بشپړه توګه له منځه یوړل. (۱۳) خو بیا هم،
 اسرایلیانو د هغو ښارونو څخه چې د خاورو په ډېریو باندې ودان
 شوي وو هیڅ کوم ښار ونه سوزاوه، پرته له حاصور څخه چې یوشع
 هغه وسوزاوه. (۱۴) د اسرایلو خلکو له دې ښارونو څخه ټول قیمتي
 شیان او څاروي یوړل او د ځانونو دپاره یې وساتل. خو هغوی ټول
 خلک ووژل، هیڅوک هم ژوندی پاتې نه شو. (۱۵) څښتن خپل

خدمتگار موسیٰ ته حکمونه ورکړي وو، موسیٰ هغه یوشع ته ورکړل او یوشع هغه سرته ورسول. یوشع هغه ټول کارونه ترسره کړل کوم چې خښتن په موسیٰ باندې د هغو امر کړي و.

د یوشع له خوا نیول شوي سیمه

١٦ نو یوشع دغه ټوله خاوره ونيوله: غرنی سیمه، د غرونو

لوېدیځې لمنې، شمال او جنوب دواړه، د جوشن ټوله سیمه، ټوله

جنوبي دښته او د اردن دره. ١٧-١٨ هغه سیمه د حالق د غره

څخه په جنوب کې د ادوم خواته نژدې تر بعل جاد پورې چې د

لبنان په دره کې دی او د حرمون د غره لاندې پروت دی غزېدلې ده.

یوشع د ډېرې مودې دپاره د دغو ټولو پادشاهانو سره وجنگېده خو

هغه ټول یې ونيول او ویې وژل. ١٩-٢٠ خښتن موسیٰ ته ویلي

وو چې هغه غواړي چې د دې سیمې ښارونه دې له منځه یوړل شي

او د هغو خلک دې په بې رحمۍ سره ووژل شي. په دې خاطر

خښتن د هغو ښارونو د خلکو زړونه سخت کړي وو چې د اسراییلو

سره وجنگېږي. یوازی ښار چې د اسراییلو د قوم سره یې سوله

وکړه هغه د جبعون ښار و چې ځینې حویان په کې اوسېدل. نور

ښارونه د اسراییلو لښکرو په جگړه کې ونيول.

٢١ په هغه وخت کې یوشع عناقیان چې لوړ قدونه یې درلودل او

په حبرون، دبیر، عناب او د یهودا او اسراییلو په پاتې ټولو غرنیو

سیمو کې اوسېدل هم له منځه یوړل. یوشع هغوی د خپلو ښارونو

سره بېخي له منځه یوړل. ٢٢ د عناقیانو څخه هیڅوک د

اسراييليانو په خاوره کې پاتې نه شو، يوازې په غزه، جت او اشدود کې ځينې خلک ژوندي پاتې شول.

۲۳ څنگه چې څښتن موسیٰ^۱ ته لارښودنه کړې وه، يوشع ټوله خاوره ونيوله او هغه يې اسراييليانو ته د هغوی د خپل ملکیت په توگه ورکړه. هغه يې په څو برخو ووېشله، هرې قبيلې ته يوه برخه ورسېدله. په آخره کې په هغه هېواد کې ارامي شوه.

د موسیٰ^۱ له خوا مات شوي پادشاهان

۱۲ ۱) مخکې له دې چې موسیٰ^۱ مړ شي هغه او د اسراييلو خلکو د اردن د سيند د ختيځې خوا دوو پادشاهانو ته ماتې ورکړه. دې دوو پادشاهانو په هغې سيمې باندې چې د ارنون له درې څخه د حرمون تر غره پورې رسېدله او په هغې کې د اردن د درې ختيځه خوا هم شامله وه حکومت کاوه. ۲) سيحون د اموريانو پادشاه ؤ چې په حشبون کې يې پادشاهي کوله. هغه له عروعر څخه چې د ارنون د درې په څنگ کې ؤ او د درې له منځ څخه د يبوق تر سيند پورې چې د عمونيانو پوله وه پادشاهي کوله. په دې کې نيم جلعاد شامل ؤ. ۳) په هغې کې د اردن دره د جليل له جهيل څخه جنوب خواته د بيت يشيموت (د ارام درياب ختيځ ته) او پيسگاه د غره تر لمنې پورې شامل وو.

۴) همدارنگه موسیٰ^۱ او اسراييليانو د باشان پادشاه عوج ته چې د پاتې شويو رفائيانو څخه ؤ هم ماتې ورکړه. هغه په عشتاروت او

ادرعي کې پادشاهي کوله. (۵) د هغه په پادشاهۍ کې د حرمون غر، سلخه او ټول باشان د جشور او معکې تر پولې او همدارنگه نیم جلعاد د حشون د پادشاه سېحون تر سیمې پورې شامل وو.

(۶) موسیٰ او د اسراییلو قوم دغو دوو پادشاهانو ته ماتې ورکړه. د خښتن خدمتگار موسیٰ د هغوی خاوره د روبین او جاد قبیلو ته او د منسي نیمې قبیلې ته د هغوی د ملکیت په توګه ورکړه.

د یوشع له خوا مات شوي پادشاهان

(۷) یوشع او د اسراییلو قوم هغو پادشاهانو ته چې د اردن د سیند په لوېدیځه خوا کې وو ماتې ورکړه، یعنې له بل جاد څخه چې د لبنان په دره کې پروت ؤ د حالق تر غره پورې چې په جنوب کې ادوم ته نژدې ؤ. یوشع هغه ځمکه د اسراییلو د قبیلو ترمنځ ووېشله او د ملکیت په توګه یې هغوی ته ورکړه. (۸) کومه ځمکه چې یوشع د هغوی په منځ کې ووېشله په هغې کې دا ځایونه شامل وو: غرنۍ سیمه، د غرونو لوېدیځې لمنې، د اردن دره، د غرونو ختیځې ډډې او د کنعان جنوبي دښته. دا ځمکه د حیتیانو، اموریانو، کنعانیانو، فرزیانو، حویانو او یبوسیانو وطن ؤ. (۹) د اسراییلو قوم د لاندینيو ښارونو پادشاهانو ته ماتې ورکړه: اریحا، عای (بیت ئیل ته نژدې)، (۱۰) اورشلیم، حبرون، (۱۱) یرموت، لاکیش، (۱۲) عجلون، جازر، (۱۳) دبیر، جدر، (۱۴) حرما، عراد، (۱۵) لینه، عدولام، (۱۶) مقیده، بیت ئیل، (۱۷) تفوح، حافر، (۱۸) عفیق، لشارون، (۱۹) مادون، (۲۰) شمرون مرون، اخشاف، (۲۱) تنک، مجدو، (۲۲) قاش، یقنعام (په کرمل کې)، (۲۳) دور (د دور په لوړو سیمو)، قوئیم

(په جليل کې) (۲۴) او ترزه. د ټولو پادشاهانو شمېر يو دېرشو ته رسېده.

هغه ځمکه چې اسراييلو نه وه نيولې

۱۳ (۱) کله چې يوشع زور شو، څښتن هغه ته وويل: >ته ډېر زور شوی يې، خو ډېره ځمکه لا پاتې ده چې بايد ونيول شي. (۲) دا هغه ځمکه ده چې پاتې ده: د فلسطينيانو او د جشوريانو ټوله سيمه، (۳) همدارنگه د عويانو سيمه تر جنوب پورې (د شبحور څخه نيولې چې د مصر په پولې کې وه د عقرون تر پولې پورې چې په شمال کې وه، د کنعانيانو ځمکه گڼل کېده. د فلسطين پادشاهان په غزه، اشدود، اشقلون، جت او عقرون کې اوسېدل)، (۴) د کنعانيانو ټول هېواد او ميعاره چې په صيدونيانو پورې اړه لري تر افيق پورې چې د اموريانو په پولې کې دی، (۵) د جبلانو ځمکه او ټول لبنان تر ختيځ پورې، له بعل جاد څخه نيولې چې د حرمون د غره جنوب خواته پروت دی د حمات تر غاښي پورې. (۶) په دې کې د صيدونيانو چې د لبنان د غرونو او د مسرفوت مايم ترمنځ په غرنۍ سيمه کې اوسېږي ټوله سيمه شامله ده. زه به په خپله د اسراييلو له مخې څخه دا خلک لېرې کړم. څنگه چې ما په تا باندې امر کړی دی، ته بايد دا ځمکه د اسراييليانو په منځ کې ووېشي. (۷) بيا دا ځمکه په هغو نهو قبيلو او د منسي په نيمې قبيلې ووېشه چې تر اوسه پورې ځمکه نه لري چې د هغوی ملکيت شي.<

د اردن د سیند په ختیځ کې د ځمکې وپشل

۸ موسیٰ لا پخوا د روبین او جاد قبیلو او د منسي بلې نیمې قبیلې ته هغه ځمکه ورکړې وه کومه چې د اردن د سیند په ختیځه غاړه باندې پرته وه. ۹ دا سیمه د هغه ښار څخه چې د ارنون د درې په منځ کې ؤ او په هغې کې د عروعر ښار چې د هغې درې په شمالي څنډه کې ؤ شامل ؤ، شمال خواته غزېدلې ده. په هغې کې د دیبون په شمال کې د میدبا لوړه جلگه شامله وه. ۱۰ د هغوی سیمه د عمون تر پولې پورې رسېدله. همدارنگه په هغې کې هغه ټول ښارونه هم شامل وو چې د اموریانو پادشاه سیحون به ورباندې د حشبون له ښار څخه حکومت کاوه. ۱۱ په هغې کې جلعاد، د جشور او معکې سیمې، د حرمون ټول غر او ټول باشان تر سلخه پورې شامل وو. ۱۲ په هغې کې د عوج پادشاهي شامله وه. عوج د رفائیانو له جملې څخه یوازینی نفر ؤ چې ژوندی پاتې شوی ؤ او په عشتاروت او ادرعي کې یې پادشاهي کوله. موسیٰ دې خلکو ته ماتې ورکړې وه او هغوی یې شړلي وو. ۱۳ خو بیا هم اسرایلیانو جشوریان او معکیان ونه شړل، نو هغوی تر نن ورځې پورې د اسرایلیانو په منځ کې اوسېږي.

۱۴ موسیٰ د لاوي قبیلې ته هیڅ ځمکه نه وه ورکړې، ځکه چې د اسراییلو څښتن خدای هغوی ته ویلي وو: <تاسو به د ځمکې په ځای هغه قربانۍ ترلاسه کوئ کومې چې زما په قربانگاه باندې سوزول کېږي.>

د روښن قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

١٥) موسیٰ د روښن په قبيله کې هرې يوې طايفې ته ځمکه ورکړه.

١٦) د هغوی ځمکه په جنوب کې په هغه ښارگوټي کې شروع کېدله چې د ارنون د درې په منځ کې ؤ. په هغې کې د عروعر ښارگوټي چې د درې په شمالي څنډه کې ؤ، شامل ؤ او په شمال کې د ميډبا د شاوخوا لوړې جلگې پورې رسېدله. ١٧) په دې کې حشبون او کوم ښارگوټي چې په لوړې جلگې باندې پراته وو يعنې ديبون، باموت بل، بيت بل معون، ١٨) ياهص، قديموت، ميفاعت، ١٩) قريتايم، سبمه، سارت شحر چې په دره کې په غونډۍ باندې ؤ، ٢٠) بيت فغور، د پيسگاه د غره ډډې او بيت يشيموت ټول شامل وو. ٢١) هغه ټول ښارگوټي چې په لوړې جلگې باندې پراته وو او د سيحون ټوله پادشاهي (سيحون د اموريانو پادشاه ؤ او په حشبون کې يې حکومت کاوه) شامل وو. موسیٰ سيحون او د مديانيانو مشرانو يعنې اوي، راقم، صور، حور او رابع ته ماتې ورکړې وه. دا مشران چې په هغه هېواد کې اوسېدل د سيحون سره ملگري شول. ٢٢) په هغو خلکو کې چې د اسراييليانو له خوا وژل شوي وو، بلعام د بعور زوی چې فال کتونکی ؤ هم شامل ؤ. ٢٣) دا سيمه او د هغې ښارونه او کلي د روښن قبيلې ته د هغوی د ملکيت په توگه ورکړل شول او د اردن سيند د هغې لوېديځه پوله وه.

د جاد قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

٢٤) همدارنگه موسیٰ د جاد په قبيله کې هرې يوې طايفې ته

خُمکه ورکړه. (۲۵) د هغوی په سیمه کې یعزیر، د جلعاد ټول

ښارگوټي او د عمون نیمه خُمکه تر عروعر پورې چې د ربه په

ختیځ کې وه شامل وو. (۲۶) د هغوی خُمکه د حشبون څخه نیولې

تر رامت مصفه او بطونیم پورې او د محنايم څخه نیولې د دبیر تر

سیمې پورې وه. (۲۷) د اردن د درې په هغه سیمه کې چې جاد ته

ورکړل شوې وه په هغې کې بیت هارام، بیت نمره، سوکوت او صافون

یعنې د حشبون د پادشاه سیحون پخوانی پادشاهي شامله وه. د هغوی

لوېدیځه پوله د اردن سیند ؤ او هغه په شمال کې د جلیل تر جهیل

پورې رسېدله. (۲۸) دا هغه سیمې او د هغو ښارگوټي او کلي وو چې

د جاد قبیلې ته ورکړل شول.

د ختیځې منسي قبیلې ته ورکړل شوې خُمکه

(۲۹) موسی^۱ د منسي په نیمه قبيله کې هرې یوې طایفې ته خُمکه

ورکړه. (۳۰) د هغوی سیمه تر محنايم پورې وه او په هغې کې د

باشان پادشاه عوج ټوله پادشاهي او همدارنگه په باشان کې د یائیر

ټول شپېته کلي شامل وو. (۳۱) په دې کې نیم جلعاد، همدارنگه

عشتاروت او ادرعي یعنې په باشان کې د عوج د پادشاهي شاهي

ښارونه شامل وو. دا ټول هغو نیمو طایفو ته ورکړل شول چې له

ماخیر یعنې د منسي د زوی څخه د اولادې په توگه پاتې وې.

(۳۲) په دې ډول موسی^۱ د موآب ډاگونه چې د اردن د سیند په بله

غاړه او د اریحا په ختیځ کې وو ووېشل. (۳۳) خو موسی^۱ د لاوي

قبیلې ته هیڅ خُمکه ورنه کړه، ځکه چې خښتن وعده کړې وه چې

هغه به همپشه د هغوی اړتیاوې پوره کوي.

د اردن د سیند په لوېدیځ کې د ځمکې وېش

۱۴

(۱)

هغه ځمکې چې بني اسراييلو د کنعان په خاوره کې

ترلاسه کړې، العازار کاهن، د نون زوی یوشع او د قوم مشرانو د

هغوی ترمنځ ووېشلې. (۲) لکه څنگه چې څښتن د موسی^۱ په

وسيله امر کړی ؤ، د اردن د سیند په لوېدیځ کې د نهو قبیلو او نیمې

قبیلې سیمې د پچې اچولو په وسيله وټاکل شوې. (۳) - (۴) موسی^۱

پخوا هغه ځمکه چې د اردن د سیند په ختیځ کې وه نورو دوه نیمو

قبیلو ته ورکړې وه. (د یوسف اولاده په دوو قبیلو وېشل شوې وه: د

منسي او افرايم قبیلې.) خو موسی^۱ لاویانو ته د سیمې هیڅ کومه

برخه نه وه ورکړې. د هغې په ځای هغوی ښارگوټي ترلاسه کړل چې

په کې واوسېږي او د خپلو پادو او رمو دپاره خرڅایونه. (۵) نو

اسراييليانو د څښتن د امر له مخې چې موسی^۱ ته یې کړی ؤ ځمکه

ووېشله.

کالیب ته د حبرون ورکول

(۶) یوه ورځ د یهودا د قبیلې یو څو نفره په جلجال کې یوشع ته

راغلل. د هغو څخه یو نفر کالیب د قنزي یفنه زوی هغه ته وویل:

>آیا ستا په یاد دي چې څښتن خپل نبي موسی^۱ ته په قادش برنیع

کې زما او ستا په هکله څه وویل؟ (۷) زه څلوېښت کلن وم کله

چې د څښتن خدمتگار موسی^۱ له قادش برنیع څخه ولېږلم چې د دې

خاورې جاسوسي وکړم. نو څه چې ما ليدلي وو د هغو په باره کې مې هغه ته حقيقت ووايه. (۸) خو زما سره چې کوم نفر تللي وو، هغوی زمونږ خلک دې خاورې ته د تلوو څخه ووېرول. خو ما په وفادارۍ سره د خپل څښتن خدای مقصد سرته ورساوه. (۹) په هماغه ورځ زه بېرته راغلم او موسی^۱ راته وويل: څرنگه چې ته څښتن خدای ته وفادار وي نو زه وعده کوم چې په کومه خاوره کې چې ته گرځېدلی يې، هغه به د تل دپاره ستا او ستا د اولادې شي. (۱۰) يوشع، پنځه څلوېښت کاله مخکې څښتن موسی^۱ ته ويلي وو چې دا وعده وکړي او اوس زه پنځه اتيا کلن يم. که څه هم اسراييل په دښته کې يو ځای او بل ځای گرځېدل، خو لکه څنگه چې څښتن ويلي وو، هغه په دې ټول وخت کې زه ژوندی وساتلم. (۱۱) زه نن هم د هماغه وخت په شان چې موسی^۱ ولېرلم قوي يم. کوم قوت چې ما په هغه وخت کې درلود، اوس يې هم لرم او د جگړې او نورو کارونو دپاره تيار يم. (۱۲) اوس دغه غرنی سيمه چې په هغه ورځ څښتن زما سره د هغې وعده کړې وه ماته راکړه. تا په خپله په هغه ورځ واورېدل چې لوړ قدي عناقيان هلته اوسېږي او د هغوی ښارونه لوی دي او دېوالونه لري، خو لکه څنگه چې څښتن ويلي دي هغه به زما سره مرسته وکړي چې هغوی وشړم.

(۱۳) بيا يوشع کاليب ته برکت ورکړ او هغه ته يې د حبرون ښار د هغه د ملکيت په توگه ورکړ. (۱۴) نو حبرون تر اوسه پورې د کاليب د اولادې ملکيت دی، ځکه چې هغه په وفادارۍ سره د اسراييلو د څښتن خدای اطاعت کړی ؤ. (۱۵) له دې څخه مخکې حبرون د اربع د ښار په نوم يادېده. اربع د عناقيانو په منځ کې يو لوی اتل ؤ.

د يهودا قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

۱۵ (۱) د يهودا د قبيلې طايفو د ځمکې يوه برخه ترلاسه کړه چې په لاندې ډول تشریح کېږي: دا ځمکه د صين د دښتې جنوب يعنې د ادوم د پولې پورې رسېدله. (۲) د هغو جنوبي پوله د ارام درياب د جنوبي برخې په پای کې پيل شوې، (۳) د عقريم د غاښي جنوب خواته تللې، د صين تر دښتې پورې غزېدلې ده او د قاش برنيع تر جنوب پورې وه. بيا هغه د حصرون څخه تېره شوې، پورته د ادار خواته تللې او د قرقع خواته گرځېدلې ده. (۴) هغه د عصمون څخه تېره شوې او د هغه خوړ سره يو ځای شوې ده چې د مصر د پولې سره و او د مديترانې په بحيره کې ختمه شوې ده. دا د ټولو اسراييلو جنوبي پوله هم وه.

(۵) د يهودا د قبيلې ختيځه پوله د ارام درياب و. دا پوله په شمال کې تر هغه ځايه پورې غزېدلې ده په کوم ځای کې چې د اردن سيند د ارام درياب سره يوځای کېږي (۶) او هغه تر بيت حمله پورې غزېدلې ده، د بيت عربه شمال خواته تللې او له هغه ځای څخه د بوهن گت ته راوتلې ده. (بوهن د روبين زوی و.) (۷) او دا پوله بيا د مصيبت له درې څخه پورته دبیر ته راوتلې او د شمال خواته د جلال په لوري چې د درې په جنوب کې د ادوميم غاښي ته مخامخ ده، گرځېدلې ده. بيا هغه د عين شمس د چينو خواته تللې او په عين روجل کې راوتلې ده. (۸) بيا دا پوله د غونډی جنوب خواته د

هنوم د درې په لاره تېره شوې ده چېرته چې د یبوسیانو ښار یعنی اورشلیم پروت ؤ. دا پوله بیا د هغې غونډۍ سرته رسېږي چې د هنوم د درې په لوېدیځه خوا کې وه چېرته چې د رفائیم د درې شمالي برخه وه. (۹) له هغه ځای څخه دا پوله د نفتوح چينو او بیا هغو ښارگوټو ته تللې ده چې د عفرون غر ته نژدې وو. دا پوله هلته د بعله خواته گرځېدلې ده چې اوس د قریت یعاریم په نوم یادېږي، چېرته چې دغه پوله د ادوم د غرنۍ سیمې په خوا کې د بعله د لوېدیځ څخه راچاپېره شوې ده. بیا هغه د یعاریم د غره شمالي خوا (کسالون) ته تللې، ښکته بیت شمس ته راوتلې او د تمنه څخه تېرېږي. (۱۱) بیا دا پوله هغې غونډۍ ته وتلې ده چې د عقرون په شمال کې ده. بیا د شکرون خواته گرځېدلې، د بعله له غره څخه تېره شوې او یبئیل ته راوتلې ده. دا پوله د مدیترانې په بحیره کې ختمه شوې ده (۱۲) او هلته یې لوېدیځه پوله جوړه کړې ده.

د یهودا خلک په دې سرحدونو کې اوسېدل.

د کالیب له خوا د حبرون او دبیر نیول

(قاضیان ۱: ۱۱ - ۱۵)

(۱۳) څنگه چې څښتن په یوشع باندې امر کړی ؤ، د یهودا د سیمې یوه برخه د یفنه زوی کالیب ته چې د یهودا د قبیلې څخه ؤ ورکړل شوه. هغه د حبرون ښار چې د عناق د نیکه یعنی اربع پورې یې اړه درلوده ترلاسه کړ. (۱۴) کالیب د عناق اولاده یعنی د شیشای، اخیمان او تلمای طایفې له ښار څخه وشړلې. (۱۵) کالیب له هغه ځای څخه د دبیر په اوسېدونکو باندې د حملې دپاره لاړ. (دا ښار

مخکې د قریت سفر په نوم یادېده. (۱۶) کالیب وویل: <هرچا چې قریت سفر فتح کړ، زه به خپله لور عکسه هغه ته په نکاح ورکړم.> (۱۷) عتنيیل د کالیب د ورور قناز زوی هغه ښار ونيوه، نو کالیب خپله لور هغه ته په نکاح ورکړه. (۱۸) د واده په ورځ عتنيیل هغه وهڅوله چې د خپل پلار څخه یو پتی وغواړي. عکسه له خپل خره څخه ښکته شوه او کالیب د هغې څخه پوښتنه وکړه: <څه غواړې؟> (۱۹) هغې په ځواب کې وویل: <زه د اوبو یو څو چینی غواړم. هغه ځمکه چې تا راته راکړې ده هغه په جنوبي دښته کې ده.> نو کالیب هغې ته پورتنی او ښکتنی چینی ورکړې.

د یهودا ښارگوتی

(۲۰) دا هغه ځمکه ده چې د یهودا د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه ترلاسه کړه: (۲۱) هغه لېرې جنوبي ښارگوتی چې د هغوی پورې یې تعلق درلود، یعنې هغه ښارگوتی چې د ادوم پولې ته نژدې وو دا وو: قبصیل، عیدر، یاجور، (۲۲) قینه، دیمونه، عدعده، (۲۳) قادش، حاصور، یتنان، (۲۴) زیف، طالم، بعلوت، (۲۵) حاصور حدته، قریوت حصرون (حاصور)، (۲۶) امام، شمع، مولاده، (۲۷) حزر جده، حشمون، بیت فالط، (۲۸) حزر شوعال، بثرشبع، بزیوتیه، (۲۹) بعله، عییم، عاصم، (۳۰) التولد، کسیل، حرما، (۳۱) صقلغ، مدمنه، سنسنه، (۳۲) لباعوت، سلخیم، عین او رمون - د شاوخوا کلیو سره ټول نهه ویشت ښارگوتی وو.

(۳۳) هغه ښارگوتی چې د غرونو په لوېدیځو لمنو کې پراته وو:

اشتاو، زرعه، اشنه، (۳۴) زانوح، عین جنیم، تفوح، عینام، (۳۵)

یرموت، عدولام، سوکوه، عزیزه، (۳۶) شعرايم، عدیتايم، جدیره او
جدیروتايم - د شاوخوا کلیو سره خوارلس بنارگوتی وو.

(۳۷) صنان، حداشاه، مجدل جاد، (۳۸) دلغان، مصغه، یقتیل، (۳۹)
لاکیش، بصقت، عجلون، (۴۰) کبون، لحمام، کتلیش، (۴۱) جدیروت،
بیت داجون، نعمه او مقیده - د شاوخوا کلیو سره شپارس بنارگوتی
وو.

(۴۲) لینه، عاتر، عاشان، (۴۳) یفتاح، اشنه، نصیب، (۴۴) قعیله،
اکزیب او مریشه - د شاوخوا کلیو سره نهه بنارگوتی وو.

(۴۵) عقرون د شاوخوا کلیو او بانډو سره، (۴۶) د عقرون خخه د
مدیترانی تر بحیری پورې هغه ټول بنارونه او بنارگوتی چې اشدود
ته نژدی وو.

(۴۷) اشدود او غزه د هغو د بنارگوتو او کلیو سره تر هغه خوړ
پورې چې د مصر په پوله کې ؤ او د مدیترانی د بحیری تر غاړې
پورې.

(۴۸) هغه بنارگوتی چې په غرنی سیمه کې وو: شامیر، یتیر، سوکوه،
(۴۹) دنه، قریت سفر (دبیر)، (۵۰) عناب، اشتموع، عانیم، (۵۱)
جوشن، حولون او جیلوه - د شاوخوا کلیو سره یوولس بنارگوتی
وو.

(۵۲) اراب، دومه، اشعان، (۵۳) یانوم، بیت تفوح، افیقه، (۵۴) حمطه،
قریت اربع (حبرون) او صیعور - د شاوخوا کلیو سره نهه بنارگوتی

٥٥) معون، کرمل، زیف، یوطه، ٥٦) یزرعیل، یقدعام، زانوح، ٥٧)

قاین، جبعه او تمنه - د شاوخوا کلیو سره لس بنارگوتی وو.

٥٨) حلحول، بیت صور، جدور، ٥٩) معارات، بیت عنوت او التقون

- د شاوخوا کلیو سره شپږ بنارگوتی وو.

٦٠) قریت بعل (قریت یعاریم) او ربه - د شاوخوا کلیو سره دوه

بنارگوتی وو.

٦١) هغه بنارگوتی چې په دبنته کې پراته وو: بیت عربه، مدین،

سکاکه، ٦٢) نشان، د مالګې بنار او عین جدي - د شاوخوا کلیو

سره شپږ بنارگوتی وو.

٦٣) خو د یهودا خلکو نه شو کولی چې یبوسیان د اورشلیم څخه

وشری. له دې کبله هغوی تر اوسه پورې د یهودا د خلکو سره په

هغه بنار کې اوسېږي.

د افرایم او لوېدیځې منسی قبیلې ته ورکړل شوي ځمکه

١٦) د هغې ځمکې جنوبي سرحد چې د یوسف اولادې ته

ورکړل شوي ده اریحا ته نژدې د اردن د سیند څخه پیل شوی دی

یعنې د اریحا د چینو د ختیځ څخه پیل شوی او د دبنتي څخه تېر

شوی او د اریحا څخه د بیت ئیل تر غرنۍ سیمې پورې رسېدلی دی.

٢ هغه د بيت ئيل څخه لوز ته راوتلی دی او عطاروت ادار ته

چې ارکیان په کې اوسېدل وتلی دی. ٣ بیا د ښکتنی بیت حورون پورې په لوېدیځ کې د یفلیطیانو سیمې ته غزېدلی دی. د هغه ځای څخه جازر ته وتلی او د مدیترانې په بحیره کې ختم شوی دی.

٤ د یوسف اولادې یعنی د افرایم او لوېدیځې منسی قبیلو دا ځمکه د خپل ملکیت په توګه ترلاسه کړه.

افرایم

٥ دا سیمه طایفه په طایفه د افرایم سیمه وه: د هغوی د ځمکې سرحد د عطاروت ادار څخه چې په ختیځ کې و پورتنی بیت حورون ته رسېده ٦ او د مدیترانې بحیرې ته تللی دی. له مکمیته څخه چې په شمال کې و، ختیځ خواته تعنت شیلوه ته راګرځېدلی او د هغه ځای په ختیځ کې تېر شوی او یانواح ته تللی دی. ٧ بیا دا سرحد د یانواح څخه عطاروت او نعره ته راکوز شوی، د اریحا سره نښتی او د اردن سیند ته راوتلی دی. ٨ له تفوح څخه دا سرحد لوېدیځ خواته د قانه خوړ ته تللی او د مدیترانې په بحیره کې ختم شوی دی. دا هغه ځمکه وه چې د ملکیت په توګه د افرایم قبیلې ته طایفه په طایفه ورکړل شوه. ٩ په دې کې ځینې ښارګوټي او کلي هم شامل وو چې د منسی د قبیلې په خاوره کې وو، خو هغه افرایم ته ورکړل شول. ١٠ مګر هغوی کنعانیان چې د جازر اوسېدونکي وو ونه شړل. نو کنعانیان تر نن ورځې پورې د افرایمیانو په منځ کې اوسېږي، خو هغوی مجبور دي چې د غلامانو په توګه کار وکړي.

۱۷ (۱) د ځمکې يوه برخه چې د اردن د سيند په لوېديځ کې وه ځينو کورنيو ته چې د يوسف د مشر زوی منسي اولاده وه ورکړل شوه. ماخیر د جلعاد پلار ؤ او د منسي مشر زوی ؤ. ماخیر يو پوځي اتل ؤ نو د اردن د سيند په ختيځ کې د جلعاد او باشان سيمې هغه ته ورکړل شوې. (۲) د اردن د سيند په لوېديځ کې د منسي پاتې کورنيو ته ځمکه ورکړل شوه چې هغه کورني دا وې: ابيعزر، هالک، اسريئيل، شکيم، حافر او شميداع. دا د يوسف د زوی يعنې منسي نارينه اولاده وه او هغوی د کورنيو مشران وو. (۳) د منسي لمسي جلعاد يو زوی درلود چې حافر نومېده. حافر يو زوی درلود چې صلفحاد نومېده او هغه هيڅ زامن نه درلودل، خو پنځه لورگانې يې درلودلې چې نومونه يې دا وو: محله، نوعه، حجله، ملکه او ترزه. (۴) هغوی العازار کاهن، د نون زوی يوشع او مشرانو ته ورغلې او ويې ويل: >څښتن موسی^۱ ته ويلي دي چې صلفحاد هيڅ زامن نه لري. نو د هغه هرې لور ته د ځمکې يوه برخه ورکړه. < يوشع د څښتن د امر څخه اطاعت وکړ. هغه د صلفحاد لورگانو ته د هغوی د نارينه خپلوانو په شان ځمکه ورکړه. (۵) - (۶) يوشع د منسي نارينه او ښځينه اولادې ته ځمکه ورکړه. په دې خاطر د منسي قبيلې د جلعاد او باشان په سيمو برسېره چې په ختيځه خوا کې وې د اردن د سيند په لوېديځه خوا کې لس برخې ځمکه ترلاسه کړه.

(۷) د منسي سيمه له اشیر څخه تر مکميته پورې رسېده. مکميته د شکيم په ختيځ کې وه او سرحد يې بيا جنوب خواته هغه ځای ته

چې د عين تفوح خلك په كې اوسېدل رسېدلې ده. (۸) د تفوح
 ښارگوټي د منسي او افرایم د سيمو ترمنځ په سرحد كې پروت ؤ. په
 خپله ښار د افرایم د قبيلې ؤ، خو د هغه شاوخوا ځمكه د منسي د
 قبيلې وه. (۹) دا سرحد بيا بنكته د قانه خوړ ته تللی دی. كوم
 ښارگوټي چې د خوړ په جنوب كې وو هغه د افرایم شول، كه څه هم
 هغه د منسي په سيمه كې وو. د منسي سرحد د خوړ په شمالي خوا
 باندي تېر شوی او د مديترانې په بحيره كې ختم شوی دی. (۱۰)
 افرایم په جنوب كې پروت ؤ او منسي په شمال كې. د مديترانې
 بحيره د هغوی لوېديځ سرحد ؤ. اشیر په شمال لوېديځ كې پروت ؤ
 او يساكار په شمال ختيځ كې. (۱۱) د يساكار او اشیر په سيمو كې
 منسي بيت شان او يبلعام د هغو د شاوخوا كليو سره او همدارنگه دور
 (هغه دور چې په غونډيو باندي ؤ)، عين دور، تعنك، مجدو او د هغو
 شاوخوا كلي ترلاسه كړل. (۱۲) بياهم منسيانو نه شو كولی هغه
 كنعانيان وشړي چې په دې ښارگوټو كې اوسېدل، نو هغوی هلته
 اوسېدلو ته دوام وركړ. (۱۳) كه څه هم كله چې اسراييليان نور هم
 قوي شول، كنعانيان يې په سخت كار كولو باندي مجبور كړل خو
 بېخي يې ونه شړل.

د افرایم او لوېديځې منسي له خوا د نورې ځمكې غوښتنه
 (۱۴) يوه ورځ د يوسف اولاده يوشع ته ورغله او پوښتنه يې ورڅخه
 وكړه: >تا ولې مونږ ته له دې ځمكې څخه يوازې يوه برخه راكړې
 ده؟ څښتن مونږ ته همېشه برکت راكړی دی، په دې خاطر زموږ
 خلك ډېر زيات دي خو دا سيمه كوچنې ده.<

١٥) يوشع په ځواب کې وويل: <که چېرې تاسو ډېر یی او د افرایم

غرنی سیمه ستاسو دپاره ډېره کمه وي، بیا پورته ځنگلونو ته لاړ شی
او د فرزیانو او رفائیانو په ځمکه کې د ځانونو دپاره ځمکه د ونو
څخه پاکه کړی.>

١٦) د یوسف اولادې په ځواب کې وويل: <زمونږ دپاره غرنی
سیمه بس نه ده. برسېره پردې، ټول کنعانیان چې په ډاگونو کې یعنې
هغوی چې په بیت شان او د هغه ځای په شاوخوا کلیو کې اوسېږي
او هغه کنعانیان چې د یزرعیل په دره کې اوسېږي، هغوی ټول د
اوسپنې جنگي گاډی لري.>

١٧) يوشع د افرایم او د لوډیځې منسي قبیلو ته وويل: <تاسو په
رښتیا سره زیات او ډېر قوي یی. تاسو ته به له یوې برخې څخه
زیاته سیمه درکړل شي. ١٨) غرنی سیمه به ستاسو شي. خو هغه
ځمکه یو ځنگل دی، تاسو باید ونې ووهئ او ځمکه یې پاکه کړئ او
هغه په بشپړه توګه ونیسئ. که څه هم کنعانیان قوي دي او د اوسپنې
جنگي گاډی لري، خو تاسو به وکولی شئ چې هغوی وشړئ.>

د پاتې ځمکې وېش

١٨ (١) کله چې هغوی هغه خاوره ونيوله، د اسراییلو ټول قوم

په شیلوه کې سره راغونډ شو او هلته یې مقدسه خېمه ودروله. (٢)

د اسراییلو اووه قبیلې وې چې خپله د ځمکې برخه لا ورته نه وه

ورکړل شوې. (٣) نو یوشع د اسراییلو قوم ته وويل: <تاسو به

ترخو پورې د هغې ځمکې په نیولو کې چې ستاسو د نیکونو څښتن
 خدای تاسو ته درکړې ده سستي کوی؟ (۴) د هرې قبیلې څخه
 درې درې تنه وټاکي. زه به هغوی ولېرم چې ټول هېواد وگوري او
 هغه سیمه اندازه کړي چې هغوی به یې د خپل ملکیت په توگه
 ترلاسه کوي. بیا دې هغوی بېرته ماته راشي. (۵) د هغوی په منځ
 کې به دا ځمکه په اوو برخو ووېشل شي. د یهودا قبيله به په خپله
 سیمه یعنې په جنوب کې پاتې شي او د یوسف اولاده به په خپله
 سیمه یعنې شمال کې پاتې شي. (۶) وروسته له هغې چې تاسو د
 ځمکې د اوو برخو تشریح ولیکي، ماته یې دلته راوړئ او زه به د
 خپل څښتن خدای په حضور کې ستاسو دپاره پچه واچوم. (۷) خو
 بیا هم لاویان به ستاسو د پاتې خلکو سره د ځمکې برخه ترلاسه نه
 کړي، ځکه چې د هغوی برخه څښتن ته د کاهنانو په توگه خدمت
 کول دي. البته د جاد، روبین او د ختیځې منسي قبیلو لا مخکې د
 اردن د سیند په ختیځ کې خپله ځمکه ترلاسه کړې ده، هغه ځمکه د
 څښتن خدمتگار یعنې موسی هغوی ته ورکړې ده. <

(۸) څنگه چې هغه نفر د هغې ځمکې د نقشي اخیستلو دپاره روان
 شول نو یوشع هغوی ته وویل: <لاړ شی او د ټولې خاورې اندازه
 واخلي او د هغه بیان ولیکي. بیا ماته راشی او زه به دلته په شیلوه کې
 د څښتن په حضور کې ستاسو دپاره پچه واچوم. > (۹) هغه نفر
 لاړل او په ټول هېواد کې وگرځېدل او دا یې ولیکل چې هغوی څنگه
 هغه ځمکه په اوو برخو ووېشله او د بنارگوټو لست یې جوړ کړ. بیا
 هغوی بېرته یوشع ته چې د شیلوه په کمپ کې ؤ راستانه شول. (۱۰)
 بیا یوشع د هغوی دپاره په شیلوه کې د څښتن په حضور کې پچه

واچوله او د اسراييلو هرې پاتې قبيلې ته يې د ځمکې يوه ټاکلې برخه ورکړه.

د بنيامين قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

۱۱) اولنی قبيله چې د پچې په اساس يې ځمکه ترلاسه کړه هغه د بنيامين قبيله وه. د هغوی د طایفو ځمکه د يهودا او يوسف د قبيلو ترمنځ پرته وه. ۱۲) په شمال کې د هغوی سرحد د اردن له سيند څخه شروع شوی دی او بيا د اريحا په شمالي مخ ځورې باندې پورته تللی او په لوېديځ کې د غرنۍ سيمې په لار بېت آون ته نژدې د بېنتې ته رسېدلی دی. ۱۳) بيا دا سرحد هغه مخ ځورې ته چې د لوز (چې بېت ئيل هم بلل کېږي) جنوب خواته دی تللی دی. بيا هغه عطاروت ادار ته چې د بېکنتي بېت حورون په جنوب کې په غره باندې ورسېدلی دی. ۱۴) بيا دا سرحد بلې خواته تللی، د دې غره د لوېديځې خوا څخه جنوب ته گرځېدلی او قریت بعل (قریت يعاريم) ته وتلی دی. هغه ځای د يهودا د قبيلې دی. دا لوېديځ سرحد و. ۱۵) جنوبي سرحد د قریت يعاريم له غاړې څخه شروع شوی او د نفتوح چينو ته رسېدلی دی. ۱۶) بيا دا سرحد د غره بېخ ته چې د هنوم درې ته مخامخ دی او د رفائيم د درې په شمال کې دی کوز شوی دی. له هغه ځای څخه جنوب خواته د هنوم د درې له لارې هغې غونډۍ ته چې د اورشليم په جنوب کې ده تللی او بيا عين روجل ته رسېدلی دی. ۱۷) بيا د شمال خواته عين شمس ته گرځېدلی او بيا د جليلوت خواته چې د ادوميم غاښي ته مخامخ و وتلی دی. دا سرحد بيا د بوهن گټ ته کوز شوی دی (بوهن د روپين

زوی و) (۱۸) او د هغې غونډې شمال خواته تېر شوی چې د اردن دره ورڅخه ښکاري. بیا دا سرحد درې ته کوز شوی دی، (۱۹) له هغه ځای څخه د بیت حجلې د غونډې د شمالي خوا څخه تېر شوی او د ارام درياب په شمال کې چېرته چې د اردن سیند ورسره یوځای کیږي ختم شوی دی. دا جنوبي سرحد و. (۲۰) د اردن سیند ختیځ سرحد و. دا د هغې خاورې سرحدونه وو چې د بنیامین د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه ترلاسه کړي وه.

(۲۱) د بنیامین د قبیلې د طایفو ښارګوټي دا وو: اریحا، بیت حجله، عیصق قسیص، (۲۲) بیت عربه، صمارایم، بیت ئیل، (۲۳) عویم، فاره، عفره، (۲۴) کفرعموني، عفني او جبع - د شاوخوا کلیو سره دولس ښارګوټي. (۲۵) جبعون، رامه، بیروت، (۲۶) مصفه، کفیره، موصه، (۲۷) راقم، یرفئیل، تراله، (۲۸) صیله، آلف، بیوسي ښار (اورشلیم)، جبعه او قریت یعاریم - د شاوخوا کلیو سره څوارلس ښارګوټي. دا هغه ځمکه وه چې د بنیامین د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه ترلاسه کړي وه.

د شمعون قبیلې ته ورکړل شوې ځمکه

۱۹ (۱) دوهمه پچه د شمعون د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. د هغوی سیمه د یهودا په ځمکه کې پرته وه. (۲) په هغې کې دا ځایونه شامل وو: بئر شبع (شبع)، مولاده، (۳) حزر شوعال، بالح، عاصم، (۴) التولد، بتول، حرما، (۵) صقلغ، بیت مرکبوت، حزر سوسه، (۶) بیت لباعوت او شاروحن - د شاوخوا کلیو سره

٧ عین، رمون، عاتر او عاشان - د شاوخوا کلیو سره خلور
بنارگوتي. ٨ په دې سیمه کې په جنوب کې تر بعلت بئیر (جنوبي
رامه) پورې ټول بنارگوتي او کلي شامل وو. دا هغه ځمکه وه چې د
شمعون د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه ترلاسه کړه. ٩
څرنګه چې د یهودا برخه د هغوی د اړتیا له اندازې څخه زیاته وه،
نو د هغه د سیمې یوه برخه د شمعون قبیلې ته ورکړل شوه.

د زبولون قبیلې ته ورکړل شوې ځمکه

١٠ دریمه پچه د زبولون د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. هغه ځمکه
چې هغوی ترلاسه کړه د سارید پورې رسېدله. ١١ دا سرحد له
هغه ځای څخه په لوېدیځه خوا کې مرعله ته تللی او د دباشه پورې
رسېدلی او یقنعام ته نژدې ویالې ته تللی دی. ١٢ دا سرحد د
سارید ختیځې خواته د کسلوت تابور د سیمې پولې ته ګرځېدلی او
دایره ته راوتلی او پورته تر یافیع پورې رسېدلی دی. ١٣ بیا دا
سرحد د ختیځ په لوري جت حافر او عت قاصین ته تللی، رمون ته
راوتلی او د نیعه په لوري ګرځېدلی دی. ١٤ په شمال کې دا سرحد
د حناتون په لوري ګرځېدلی او د یفتحئیل په دره کې ختم شوی دی.
١٥ زبولون د شاوخوا کلیو سره دولس بنارگوتي درلودل. د هغو
څخه ځینې یې دا وو: قطه، نهلال، شمرون، یداله او بیت لحم. ١٦ دا
بنارگوتي او د هغو کلي په هغې ځمکه کې وو چې د زبولون د قبیلې
طایفو د خپل ملکیت په توګه ترلاسه کړه.

د یساکار قبیلې ته ورکړل شوي ځمکه

١٧ څلورمه پچه د یساکار د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. ١٨ د هغوی په سیمه کې دا ځایونه شامل وو: یزرعیل، کسلوت، شونم، ١٩ حفارایم، شیئون، اناحره، ٢٠ ربیت، قشیون، آبص، ٢١ رمه، عین جنیم، عین حده او بیت فسیس. ٢٢ او دا سرحد د تابور غره، شحصیمه او بیت شمس ته رسېدلې او د اردن د سیند سره ختم شوی دی. په هغه کې شپاړس ښارګوټي د هغو د شاوخوا کلیو سره شامل وو. ٢٣ دا ښارګوټي او د هغو کلي په هغې ځمکه کې وو چې د یساکار د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه ترلاسه کړه.

د اشیر قبیلې ته ورکړل شوي ځمکه

٢٤ پنځمه پچه د اشیر د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. ٢٥ د هغوی په سیمه کې دا ځایونه شامل وو: حلقات، حلي، باطن، اکشاف، ٢٦ الملک، عمعاد او مشال. په لوېدیځ کې دا سرحد کرمل او شیحور لښته ته رسېده. ٢٧ بیا له هغه ځای څخه ختیځې خواته بیت داجون ته ګرځېدلې، د زبولون او د یفتحیل تر درې پورې رسېدلې دی او په شمال کې بیت عامق او نعیل ته راوتلی دی. دا سرحد د شمال په لوري کابول، ٢٨ عبرون، رحوب، حمون، قانه او تر لوی صیدون پورې غزېدلې دی. ٢٩ دا سرحد بیا رانه ته ګرځېدلې او د صور قوي دېوال لرونکي ښار ته رسېده. بیا هغه حوسه ته ګرځېدلې او د مدیترانې په بحیره کې ختم شوی دی. په دې سیمه کې محالاب، اکزیب، ٣٠ عمه، عفیق او رحوب شامل وو. د شاوخوا کلیو سره دوه ویشته ښارګوټي وو. ٣١ دا ښارګوټي او د

هغو کلي په هغې ځمکه کې وو چې د اشیر د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه ترلاسه کړه.

د نفتالي قبیلې ته ورکړل شوې ځمکه

٣٢) شپږمه پچه د نفتالي د قبیلې د طایفو په نوم ووتله: ٣٣) د هغوی سرحد د حالف او په صعنیم کې د خپړی د ونې څخه تېر شوی او د ادامي ناقب او بینئیل څخه تر لقوم پورې رسېده او د اردن د سیند سره ختم شوی و. ٣٤) په هغه ځای کې دا سرحد لوېدیځې خواته د ازنوت تابور په لور ګرځېدلې او په حقوق کې راوتلی دی. هغه په جنوب کې د زبولون سیمې ته، په لوېدیځ کې د اشیر سیمې ته او په ختیځ کې د اردن سیند ته رسېدلې دی. ٣٥) هغه قوي دېوال لرونکي ښارګوټي دا وو: صدم، صیر، حمت، رقت، کنارت، ٣٦) ادامه، رامه، حاصور، ٣٧) قادش، ادرعي، عین حاصور، ٣٨) یرون، مجدئیل، حوریم، بیت عنات او بیت شمس. د شاوخوا کلیو سره نولس ښارګوټي وو. ٣٩) دا ښارګوټي او د هغو کلي په هغې ځمکه کې وو چې د نفتالي د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه ترلاسه کړه.

د دان قبیلې ته ورکړل شوې ځمکه

٤٠) اوومه پچه د دان د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. ٤١) د هغوی په سیمه کې دا ځایونه شامل وو: زرع، اشتاول، عیر شمس، ٤٢) شعلین، ایالون، يتله، ٤٣) ایلون، تمنه، عقرون، ٤٤) التقی، جبتون، بعله، ٤٥) یهود، بني برق، جت رمون، ٤٦) میاه یرقون او رقون د

هغې سيمې سره چې يافا ته مخامخ وه.

٤٧-٤٨ د دان طايفو دا خاوره او دا ښارگوټي د هغو د شاوخوا کليو سره د خپل ملکيت په توگه ترلاسه کړل. څه موده وروسته کله چې دښمنانو هغوی مجبور کړل چې خپله قبيلوي خاوره پرېږدي، نو هغوی د لشم ښارگوټي ته لاړل. په ښارگوټي باندې يې حمله وکړه، هغه يې ونيوه او د هغه ځای اوسېدونکي يې ووژل. بيا هغوی خپله هلته ځای په ځای شول، د هغه ښارگوټي نوم يې بدل کړ او د خپل نيکه دان په نوم يې ياد کړ.

د يوشع ځمکه

٤٩ کله چې د اسراييلو قوم د ځمکې د وېشلو څخه وزگار شو، هغوی د نون زوی يوشع ته د ځمکې يوه برخه ورکړه چې د هغه شي. ٥٠ څنگه چې څښتن امر کړی ؤ، هغوی يوشع ته هغه ښارگوټی ورکړ چې هغه غوښتی ؤ، يعنې تمنه سارح چې د افرایم په غرنۍ سيمه کې ؤ. هغه دا ښارگوټی بيا ودان کړ او هلته ځای په ځای شو.

٥١ دا هغه سيمې وې چې العازار کاهن، يوشع او د اسراييلو د قبيلو د طايفو مشرانو په شيلوه کې د پچې په اساس ووېشلې. هغوی دا کار د څښتن په حضور کې د مقدسې څپې په دروازه کې وکړ. په دې ډول هغوی د ځمکې وېش سرته ورساوه.

۲۰ (۱) بیا څښتن یوشع ته وویل (۲) چې د اسراییلو قوم ته ووايه: >د پناه اخیستلو ښارونه چې د هغو په باره کې مې د موسیٰ په وسیله تاسو ته ویلي وو وټاکئ. (۳) نو هرڅوک چې په سهوې سره یو سړی ووژني، کولی شي هلته لاړ شي او د وژل شوي نفر د خپلوانو څخه وټنښتي او خوندي پاتې شي. (۴) هغه کولی شي د دې ښارونو له جملې څخه یو ښار ته وټنښتي، د ښار دروازې ته چې د قضاوت ځای دی ورشي او مشرانو ته دې د پېښې په هکله بیان ورکړي. بیا به هغوی هغه نفر ته اجازه ورکړي چې ښار ته ور داخل شي او هغه ته د اوسېدلو دپاره ځای ورکړي، ترڅو وکولی شي هلته پاتې شي. (۵) که چېرې بدل اخیستونکی هغه تعقیب کړي، نو د هغه ښار خلک باید په قتل باندې تورن نفر هغه ته په لاس ورنه کړي. هغوی باید د هغه ساتنه وکړي ځکه هغه نفر یې په سهوې سره وژلی دی او مخکې یې ورسره کومه دښمني نه درلوده. (۶) هغه به په دې ښار کې تر هغه وخته پورې پاتې کیږي ترڅو په علني محاکمه کې یې گناه ثابت شي او تر هغې پورې چې مشر کاهن مړ شي. بیا هغه کولی شي چې بېرته خپل کور او خپل ښارگوټي ته یعنی له کوم ځای څخه چې هغه راتښتېدلی وي لاړ شي.<

(۷) نو د اسراییلو قوم د جلیل قادش چې د نفتالي په غرنۍ سیمه کې ؤ بېل کړ، شکیم یې د افرایم په غرنۍ سیمه کې او قریت اربع (حبرون) یې د یهودا په غرنۍ سیمه کې بېل کړ. (۸) د اردن د سیند

په ختيځ کې د دښتې په لوړه جلگه باندې چې د اريحا ختيځې خواته
 وه هغوی باصر وټاکه چې د روپين په سيمه کې ؤ، راموت يې په
 جلعاد کې چې د جاد په سيمه کې پروت ؤ وټاکه او جولان يې په
 باشان کې چې د منسي په سيمه کې پروت ؤ وټاکه. (۹) دا د پناه
 اخيستلو هغه ښارونه وو چې د اسراييلو د ټول قوم دپاره او د هغو
 بېگانه خلکو دپاره چې د هغوی په منځ کې اوسېدل وټاکل شول.
 هرچا چې به په سهوې سره بل نفر واژه، هغه به د بدل اخيستونکي
 څخه هلته ساتنه ترلاسه کولی شوه. که چېرې هغه نفر اول د غونډې
 په مخکې نه ؤ ملامت شوی هغه يې نه شو وژلی.

د لاويانو دپاره ښارگوتې

(۱) - (۲) د لاويانو د کورنيو مشران العازار کاهن، د نون زوی يوشع
 او د اسراييلو د نورو قبيلو د کورنيو مشرانو ته شيلوه ته چې په کنعان
 کې وه ورغلل او هغوی ته يې وويل: >خښتن د موسی' په وسيله په
 تاسو باندې امر کړی دی چې مونږ ته د اوسېدلو دپاره ښارگوتې او
 زمونږ د څارويو دپاره څرخايونه راکړئ.< (۳) نو څنگه چې
 خښتن امر کړی ؤ، د اسراييلو قوم لاويانو ته د خپلو سيمو څخه
 ځينې ښارگوتې او څرخايونه ورکړل.

(۴) اولنی پچه د قهاتيانو د طایفو په نوم ووتله. هغو لاويانو ته چې
 د هارون کاهن له اولادې څخه وو هغوی ته د يهودا، شمعون او
 بنيامين د سيمو څخه ديارلس ښارگوتې ورکړل شول. (۵) د افرایم،
 دان او لوډيځې منسي د سيمو څخه لس ښارگوتې د قهات پاتې

اولادې ته ورکړل شول.

⑥ د یساکار، اشیر، نفتالي او په باشان کې د ختیځې منسي د سیمو
څخه د جرشون اولادې ته دیارلس ښارگوټي ورکړل شول.

⑦ د مراري د اولادې طایفو د روبین، جاد او زبولون د سیمو
څخه دولس ښارگوټي ترلاسه کړل.

⑧ نو لکه څنگه چې څښتن د موسی^۱ په وسیله امر کړی ؤ، د
اسراییلو قوم د پچې په اساس لویانو ته دا ښارگوټي د څړځایونو
سره ورکړل.

⑨-⑩ دا د یهودا او شمعون د سیمو د هغو ښارگوټو نومونه دي
کوم چې د هارون اولادې ته ورکړل شول (د هارون هغه اولاده چې
د لویانو د قهاتیانو د طایفو څخه وه). اولنی پچه د هغوی په نوم
ووتله. ⑪ هغوی ته یې د یهودا په غرنی سیمه کې قریت اربع
(حبرون) د شاوخوا څړځایونو سره ورکړه (اربع د عناق پلار ؤ).
⑫ خو هغوی د ښار شاوخوا پټي او کلي پخوا د یفنه زوی کالیب
ته د هغه د ملکیت په توگه ورکړي وو.

⑬ نو هغوی د هارون کاهن اولادې ته دا لاندې ښارگوټي ورکړل:
حبرون (چې په قتل باندې تورن شوي نفر دپاره د پناه اخیستلو ښار
ؤ)، لینه، ⑭ یتیر، اشتموع، ⑮ حولون، دبیر، ⑯ عین، یوطه او
بیت شمس د هغو د څړځایونو سره - د یهودا او شمعون د قبیلو
څخه نهه ښارگوټي. ⑰ د بنیامین د سیمې څخه یې هغوی ته

جبعون، جبع، (۱۸) عناتوت او علمون د هغو د خرځايونو سره ورکړل. دا څلور ښارگوټي وو. (۱۹) د کاهنانو يعنې د هارون د اولادې دپاره د خرځايونو سره ټول ديارلس ښارگوټي ورکړل شول.

(۲۰) د لاويانو د قهاتيانو پاتې طايفو ته د افرایم د سيمې څخه يو څو ښارگوټي ورکړل شول. (۲۱) هغوی ته د افرایم په غرنۍ سيمه کې دا څلور ښارگوټي ورکړل شول: شکيم (چې په قتل باندي تورن شوي نفر دپاره د پناه اخيستلو ښار ؤ)، جازر، (۲۲) قيصايم او بيت حورون د هغو د خرځايونو سره. (۲۳) همدارنگه هغوی د دان د سيمې څخه دا څلور ښارگوټي ترلاسه کړل: التقي، جبتون، (۲۴) ايالون او جت رمون د هغو د خرځايونو سره. (۲۵) هغوی د لوپديځې نيمې منسي د سيمې څخه دوه ښارگوټي ترلاسه کړل: تعنک او جت رمون د هغو د خرځايونو سره. (۲۶) دا ټول لس ښارگوټي د هغو د خرځايونو سره د قهاتيانو پاتې طايفو ته ورکړل شول.

(۲۷) د لاويانو د جرشونيانو طايفو ته لاندیني ښارگوټي ورکړل شول: د ختيځې نيمې منسي د سيمې څخه جولان چې په باشان کې ؤ (چې په قتل باندي تورن شوي نفر دپاره د پناه اخيستلو ښار ؤ) او بعشتره د هغو د خرځايونو سره - دوه ښارگوټي. (۲۸) د يساکار له سيمې څخه قشيون، دابره، (۲۹) يرموت او عين جنيم د هغو د خرځايونو سره - څلور ښارگوټي. (۳۰) د اشیر له سيمې څخه مشال، عبدون، (۳۱) حلقات او رحوب د هغو د خرځايونو سره - څلور ښارگوټي. (۳۲) د نفتالي له سيمې څخه قادش په جليل کې (چې په قتل باندي تورن شوي نفر دپاره د پناه اخيستلو ښار ؤ)،

٣٣) حموت دور او قرتان د هغو د خرځايونو سره - درې ښارگوټي. د جرشونيانو د طايفو ټول ښارگوټي د هغو د خرځايونو سره ديارلسو ته رسېدل.

٣٤) د مراريانو طايفو (پاتي لاويانو) ته لانديني ښارگوټي ورکړل شول: د زبولون د سيمي څخه يقنعام، قرته، ٣٥) دمنه او نحلل د هغو د خرځايونو سره - څلور ښارگوټي. ٣٦) د روپين له سيمي څخه باصر، ياهص، ٣٧) قديموت او ميفاعت د هغو د خرځايونو سره - څلور ښارگوټي. ٣٨) د جاد له سيمي څخه راموت په جلعاد کې (چې په قتل باندې تورن شوي نفر دپاره د پناه اخيستلو ښار و)، محنايم، ٣٩) حشبون او يعزير د هغو د خرځايونو سره - ټول څلور ښارگوټي. ٤٠) د ټولو ښارگوټو شمېر چې د مراريانو طايفو يعنې پاتي لاويانو ته ورکړل شول دولسو ته رسېده.

٤١) - ٤٢) له هغې ځمکې څخه چې د اسراييلو خلکو ترلاسه کړې وه ټول اته څلوېښت ښارگوټي د هغو د شاوخوا خرځايونو سره لاويانو ته ورکړل شول.

په وعده شوې ځمکه کې د اسراييلو ځای په ځای کېدل

٤٣) نو څښتن اسراييلو ته هغه ټوله ځمکه ورکړه چې د هغوی د نيکونو سره يې کلکه وعده کړې وه. هغوی د دې ځمکې ملکيت ترلاسه کړ او هلته ځای په ځای شول. ٤٤) لکه څنگه چې څښتن د هغوی د نيکونو سره وعده کړې وه، هغه د هغوی په ټوله خاوره کې ارامي راوستله. د هغوی يو دښمن هم نه شو کولی چې د هغوی په

مقابل کې ودرېږي، ځکه چې څښتن اسراييليانو ته په خپلو ټولو
دښمنانو باندې بری ورکړی ؤ. (٤٥) څښتن چې کومې وعدې د
اسراييلو د قوم سره کړې وې، هغه ټولې يې سرته ورسولې.

د ختيځو قبيلو خپلو کورونو ته ستندنه

٢٢ (١) بيا يوشع د روښن، جاد او ختيځې منسي د قبيلو خلک
راوغوښتل. (٢) يوشع هغوی ته وويل: >تاسو هغه ټول کارونه
کړي دي چې د څښتن خدمتگار موسی^١ درته حکم کړی ؤ او زما
ټولو امرونو ته مو غاړه ايښې ده. (٣) که څه هم جنگ زيات اوږد
شو خو تاسو په دې موده کې خپل اسراييلي ورونه پرېښودلي نه دي
او کومه دنده چې ستاسو څښتن خدای تاسو ته سپارلې وه هغه مو
سرتو رسولې ده. (٤) اوس ستاسو څښتن خدای د خپلې وعدې
سره سم ستاسو ورونو ته ارامي ورکړې ده. نو بېرته خپلو کورونو
يعنې هغې ځمکې ته لاړ شئ چې د اردن د سيند په ختيځ کې ده او د
څښتن خدمتگار موسی^١ تاسو ته درکړې ده. (٥) تاسو په غور سره
د هغو ټولو شيانو څخه اطاعت کوئ چې موسی^١ په تاسو باندې امر
کړی دی: د خپل څښتن خدای سره مينه کوئ او د هغه رضا پوره
کوئ. د هغه امرونو ته غاړه ږدئ، هغه ته وفادار اوسئ او د زړه له
کومي او په خپل ټول توان سره د هغه خدمت کوئ. < (٦) - (٨)
يوشع هغوی ته برکت ورکړ او په دې خبرو سره يې خپلو کورونو ته
ولېږل: >تاسو د ډېرې شتمنۍ، زياتو څارويو، سپينو زرو، سرو زرو،
برنجو، اوسپنو او ډېرو کاليو سره بېرته خپلو کورونو ته ځئ. تاسو

چې کوم شیان له خپلو دښمنانو څخه نیولي دي هغه د خپلو قبیلو د خلکو سره ووېشي. ک بیا هغوی خپلو کورونو ته روان شول.

موسی^۱ د منسي نیمې قبیلې ته د اردن د سیند ختیځې خواته په باشان کې ځمکه ورکړه، خو بلې نیمایي ته یوشع د اردن د سیند په لوېدیځ کې د نورو قبیلو په څنګ کې ځمکه ورکړه.

۹ نو د روبین او جاد د قبیلو او د ختیځې منسي د قبیلې خلک بېرته خپلو کورونو ته لاړل. هغوی د اسراییلو پاتې خلک په شیلوه کې چې په کنعان کې وه پرېښودل او خپلې خاورې ته چې د جلعاد خاوره وه لاړل. دا خاوره هغوی د څښتن د امر سره سم چې د موسی^۱ په وسیله یې کړې و نیولې وه.

د اردن د سیند په غاړه د قربانۍ ځای

۱۰-۱۱ کله چې د روبین، جاد او ختیځې منسي قبیلې د اردن د درې لوېدیځې غاړې ته ورسېدلې نو د سیند په غاړه یې یوه ډېره لویه قربانګاه جوړه کړه. کله چې نورو اسراییلیانو واورېدل چې دې قبیلو څه کړي دي، ۱۲ نو د لوېدیځو قبیلو ټول خلک په شیلوه کې سره راغونډ شول چې لاړ شي او د ختیځو قبیلو سره وجنگېږي.

۱۳ نو د اسراییلو خلکو د العازار کاهن زوی فینحاس د جلعاد خاورې ته د روبین، جاد او د ختیځې منسي قبیلو ته ولېږه. ۱۴ نو د فینحاس سره لس مشران لاړل، د هرې لوېدیځې قبیلې څخه یو یو نفر یعنی د هغوی د کورنیو د مشرانو څخه یو یو نفر. ۱۵ کله چې

هغوی د جلعاد خاورې ته د روبین، جاد او ختیځې منسي خلکو ته ورغلل، (۱۶) هغوی وویل: >مونږ د خښتن د ټول قوم له خوا خبرې کوو: تاسو ولې د اسراییلو د خښتن خدای په مقابل کې داسې بد کار کړی دی؟ تاسو د خپلو ځانونو دپاره د دې قربانگاه په جوړولو سره د هغه په مقابل کې سرکشي کړې ده! تاسو نور د هغه پیروان نه یاست. (۱۷) په فغور کې زمونږ گناه درپه یاده کړئ. آیا زمونږ دپاره هغه بس نه وه؟ سره له دې چې د خښتن په قوم باندې وبا نازله شوه، خو تر نن ورځې پورې مونږ د هغې گناه څخه خپل ځانونه پاک کړي نه دي. (۱۸) آیا تاسو اوس غواړئ چې د خښتن د پیروۍ څخه انکار وکړئ؟ که چېرې تاسو نن د خښتن په مقابل کې سرکشي وکړئ، سبا به هغه د اسراییلو په ټول قوم باندې په قهر شي. (۱۹) خو که چېرې ستاسو خاوره د عبادت دپاره مناسبه نه وي، نو د خښتن ځمکې ته راشئ چې د هغه مقدسه خېمه په کې ولاړه ده او زمونږ په منځ کې ځمکه واخلي. مگر د خښتن په مقابل کې سرکشي مه کوئ او زمونږ د خښتن خدای په قربانگاه سربېره د بلې قربانگاه په جوړولو سره مونږ مه گناهکاروئ. (۲۰) آیا هغه څه چې د عخان سره وشول هغه مو په یاد دي؟ خښتن مونږ ته ویلي وو: د اریحا د ښار ټول شیان له منځه یوسی، خو عخان د خښتن د امر څخه سرغړونه وکړه او خښتن مونږ ټولو ته سزا راکړه. عخان د خپلو کړو له کبله مړ شو او نور ډېر اسراییلیان هم د عخان د گناه له کبله مړه شول.<

(۲۱) د روبین، جاد او ختیځې منسي د قبیلو خلکو د لوېدیځو قبیلو استازو ته په ځواب کې وویل: (۲۲) >خښتن یوازینی قوي خدای

دی! مونږ د هغه څخه غوښتنه کوو چې زموږ شاهد اوسي! هغه پوهیږي چې مونږ ولې داسې کار کړی دی او مونږ غواړو چې تاسو هم ورباندې پوه شئ! که چېرې مونږ د څښتن په مقابل کې سرکشي کړې وي او د هغه سره مو خپل لوظ مات کړی وي، نو څښتن دې نور مونږ ژوندي نه پرېږدي. (۲۳) که چېرې مونږ د څښتن څخه پیروي کول پرې ایښي وي او خپله قربانگاه مو جوړه کړې وي چې په هغې باندې سوزېدونکې نذرانې یا د غلو دانو یا د سلامتی نذرانې وړاندې کړو، نو پرېږدئ چې څښتن په خپله مونږ ته سزا راکړي. (۲۴) نه! مونږ د دې وېرې له کبله دا کار وکړ چې کېدای شي یوه ورځ ستاسو اولاده زموږ اولادې ته ووايي چې تاسو څه حق لرئ چې د اسراییلو د څښتن خدای عبادت کوئ؟ (۲۵) څښتن د اردن له سیند څخه زموږ او ستاسو یعنی د روبین او جاد د خلکو ترمنځ یو سرحد جوړ کړ. تاسو د څښتن سره هیڅ کار نه لرئ. بیا کېدای شي چې ستاسو اولاده زموږ اولاده د څښتن د عبادت څخه منع کړي. (۲۶) نو مونږ د قربانۍ د ځای د جوړولو پرېکړه وکړه، نه د سوزېدونکو نذرانو دپاره او نه د قربانیو دپاره، (۲۷) بلکه دا به زموږ او ستاسو د خلکو دپاره او زموږ څخه وروسته نسلونو دپاره یوه نښه وي چې مونږ به د څښتن د مقدسې خېمې په منځ کې د سوزېدونکو نذرانو، قربانیو او سلامتی د نذرانو په وړاندې کولو سره د هغه عبادت کوو. بیا به په راتلونکي کې ستاسو اولاده نه شي کولی چې زموږ اولادې ته داسې ووايي چې تاسو د څښتن عبادت نه شئ کولی. (۲۸) مونږ فکر کاوه چې که چېرې داسې وشي، امکان لري چې زموږ اولاده ووايي چې گورئ! زموږ نیکونو د څښتن د قربانۍ د ځای په شان یوه نمونه جوړه کړه. دا د سوزېدونکو نذرانو یا د

قربانیو دپاره نه، بلکه هغه یې د دې دپاره جوړه کړې ده چې دا ونبایي چې مونږ هم ستاسو په شان د څښتن خلک یو. (۲۹) مونږ به په یقین سره د څښتن په مقابل کې سرکشي ونه کړو او نه به د قربانی د ځای په جوړولو سره چې په هغه باندې نذرانې یا قربانۍ وړاندې کړو، د هغه پیروي کول پرېږدو. مونږ به بله داسې قربانگاه جوړه نه کړو چې زمونږ د څښتن خدای د قربانگاه ځای ونیسي کومه چې د هغه د مقدسې خېمې په مخ کې ده.

(۳۰) فینحاس کاهن او د لوېدیځو قبیلو لسو مشرانو چې د هغه سره وو د روبین، جاد او ختیځې منسي د قبیلو د خلکو خبرې واورېدې او هغوی قانع شول. (۳۱) فینحاس هغوی ته وویل: >اوس مونږ په دې پوه شو چې څښتن زمونږ سره مل دی. تاسو د هغه په مقابل کې سرکشي نه ده کړې بلکه د اسراییلو قوم مو د څښتن د سزا څخه ژغورلی دی.<

(۳۲) بیا فینحاس او د لوېدیځو قبیلو مشران بېرته د کنعان خاورې ته راستانه شول او څه چې پېښ شوي وو هغه یې د اسراییلو خلکو ته بیان کړل. (۳۳) اسراییلیان قانع شول او د خدای ستاینه یې وکړه. هغوی نور داسې خبرې نه کولې چې د روبین او جاد د خلکو سره جنگ وکړي او د هغوی خاوره له منځه یوسي.

(۳۴) د روبین او جاد خلکو وویل: >دا قربانگاه زمونږ د ټولو ترمنځ شاهد ده چې څښتن زمونږ خدای دی.< نو هغه قربانگاه یې د شاهد په نوم یاده کړه.

۲۳ (۱) وروسته له اوږدې مودې خښتن اسراييلو ته د شاوخوا

ټولو دښمنانو څخه ارامي ورکړه. په دې وخت کې يوشع ډېر زوړ

شوی و. (۲) هغه ټول اسراييليان يعنې د هغوی سپين ږيري، مشران،

قاضيان او ماموران راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: <زه اوس ډېر

زوړ شوی يم. (۳) تاسو وليدل چې ستاسو خښتن خدای ستاسو په

خاطر په دې ټولو قومونو باندې څه وکړل. هغه په خپله ستاسو دپاره

جگړه وکړه. (۴) ما ستاسو قبيلو ته ټوله ځمکه په ختيځ کې د اردن

له سيند څخه په لوېديځ کې د مديترانې تر بحيرې پورې ورکړه. ما

تاسو ته د هغو ټولو قومونو ځمکه چې مخکې مونږ فتح کړې وه

درکړې ده او همدارنگه د هغو قومونو ځمکه چې تر اوسه پورې لا

مونږ فتح کړې نه ده. (۵) ستاسو خښتن خدای به هغوی ستاسو په

مقابل کې په شا تگ ته مجبور کړي او څنگه چې تاسو مخکې ځئ

هغوی به وشړي. لکه څنگه چې هغه ستاسو سره وعده کړې ده، تاسو

به د هغوی ځمکه ونيسئ. (۶) تاسو قوي اوسئ او هرڅه چې د

موسى په تورات کې ليکل شوي دي، هغو ته په غور سره غاړه

کېږدئ او هغه سرته ورسوئ. د هغو يوه برخه هم له نظره مه

غورزوئ. (۷) پام کوئ د هغو قومونو سره چې ستاسو په منځ کې

پاتې دي ملگرتيا ونه کړئ او د هغوی خدايانو ته عبادت مه کوئ.

هغوی ته دعا مه کوئ او په قسم خوړلو کې د هغوی نومونه مه

اخلئ. (۸) د هغې په ځای، د خپل خښتن خدای سره وفاداره

اوسئ لکه څنگه چې تر اوسه پورې ورسره وفاداره يئ. (۹) خښتن

لوی او قدرتمند قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې کړي دي او تر نن

ورځې پورې هيچا دا توان نه دی موندلی چې ستاسو په مقابل کې ودرېږي. (۱۰) ستاسو څخه هر يو کولی شي چې د دښمن زرو تنو ته ماتې ورکړي، ځکه چې ستاسو څښتن خدای د خپلې وعدې سره سم ستاسو دپاره جگړه کوي. (۱۱) بيا زيات متوجه اوسئ چې د خپل څښتن خدای سره مينه وکړئ. (۱۲) که چېرې تاسو بې وفايي وکړئ او د هغو قومونو سره يوځای شئ چې تر اوسه پورې ستاسو په منځ کې پاتې دي او د هغوی سره ودونه وکړئ، (۱۳) نو بيا باور ولرئ چې څښتن خدای به نور دا قومونه ستاسو له مخې څخه لهرې نه کړي. بلکه هغوی به ستاسو دپاره د دام يا د لومې په شان خطرناک شي او ستاسو د شاگانو دپاره به د قمچينې په شان شي او ستاسو په سترگو کې به د اغزيو په شان شي. او دا به تر هغه وخته پورې دوام ومومي ترڅو ستاسو څخه هيڅوک په دې ښې ځمکه کې چې خپل څښتن خدای درته درکړې ده پاتې نه شي.

(۱۴) اوس زما د مړينې وخت رارسېدلی دی. تاسو هر يو په خپل زړه کې پوهېږئ چې ستاسو څښتن خدای تاسو ته هغه ټول ښه شيان درکړي دي د کومو وعده يې چې کړې وه. هره وعده چې هغه کړې ده، هغه پوره شوې ده او يوه وعده يې هم ماته شوې نه ده. (۱۵) خو لکه څنگه چې زمونږ څښتن خدای ستاسو سره د ټولو ښو شيانو وعده کړې ده او هغه يې سرته رسولې ده، نو هماغسې هغه به په تاسو باندې ټولې بدې هم راولي ترڅو تاسو له دې ښې ځمکې څخه چې هغه تاسو ته درکړې ده ورک کړي. (۱۶) که چېرې تاسو هغه لوظ مات کړئ چې د هغه امر يې په تاسو باندې کړی دی او د نورو خدايانو خدمت او عبادت وکړئ، بيا به هغه په قهر شي او تاسو

ته به سزا درکړي او تاسو به ژر له هغې ځمکې څخه ورک شئ کومه چې زمونږ څښتن خدای تاسو ته درکړې ده.

د شکیم په ښار کې د لوظ نوی کول

۲۴ (۱) یوشع په شکیم کې د اسراییلو ټولې قبیلې راغونډې

کړې. هغه د اسراییلو سپین ږيري، مشران، قاضیان او ماموران

راوغوښتل. هغوی راغلل او د خدای په حضور کې ودرېدل. (۲)

یوشع ټول قوم ته وویل: >د اسراییلو څښتن خدای داسې وايي: ډېره

موده مخکې ستاسو نیکونه چې په هغو کې د ابراهیم او د ناحور پلار

یعني تارح شامل ؤ د فرات د سیند په بلې غاړې باندې اوسېدل او د

نورو خدایانو عبادت به یې کاوه. (۳) بیا ما ستاسو نیکه ابراهیم د

هغه ځای څخه یووړ او د کنعان په ټوله خاوره کې مې وگرځاوه. هغه

ته مې اسحاق ورکړ او د اسحاق په وسیله مې هغه ته ډېره اولاده

ورکړه. (۴) اسحاق ته مې دوه زامن ورکړل یعني یعقوب او عیسو.

عیسو ته مې د ادوم غرنۍ سیمه د هغه د ملکیت په توګه ورکړه، خو

ستاسو نیکه یعقوب او د هغه اولادونه مصر ته لاړل. (۵) - (۶)

وروسته ما موسی^۱ او د هغه ورور هارون ولېږل چې ستاسو د خلکو

سره مرسته وکړي او په مصریانو باندې مې لوی عذاب نازل کړ. ما

ستاسو نیکونه د مصر څخه راوویستل، خو مصریان په خپلو جنګي

ګاډیو او اسونو باندې سپاره شول او ستاسو په نیکونو پسې شول او

په هغوی پسې سرې بحیرې ته ورورسېدل. (۷) هغوی ماته د

مرستې دپاره فریاد وکړ او ما د هغوی او مصریانو ترمنځ تیاره

رامنځته كړه. په مصريانو باندې مې اوبه راوستلې او هغوى مې په درياب كې غرق كړل. تاسو په خپلو سترگو وليدل چې ما په مصر باندې څه وكړل.

له هغې وروسته تاسو ډېره موده په دښته كې اوسېدلې. (۸) بيا مې تاسو هغې خاورې ته راوستلې چې د اردن د سيند په ختيځ كې وه. هلته اموريان اوسېدل او هغوى ستاسو سره جگړه وكړه، خو تاسو زما په مرسته هغوى ته ماتې وركړه، هغوى مو له منځه يوړل او د هغوى خاوره مو ونيوله. (۹) كله چې د موآب پادشاه د صفور زوى بالاق ستاسو په مقابل كې ودرېد، هغه د بعور زوى بلعام راوغوښت او د هغه څخه يې وغوښتل چې په تاسو باندې لعنت ووايي. (۱۰) خو ما د بلعام خبرو ته غوږ ونه نيوه. هغه مې مجبور كړ چې تاسو ته برکت دركړي. په دې ډول مې تاسو له بالاق څخه وژغورلې. (۱۱) بيا تاسو د اردن له سيند څخه پورې وتلئ او اريحا ته راغلئ. د اريحا خلكو د اموريانو، فرزيانو، كنعانيانو، حيتيانو، جرجاشيانو، حويانو او يېوسيانو په شان ستاسو سره جگړه وكړه. خو ما تاسو ته په هغوى ټولو باندې برى دركړ. (۱۲) ستاسو دښمنان ستاسو څخه وتښتېدل، خو ستاسو د تورو، ليندو او غشو له كبله نه. ما ستاسو په دښمنانو كې سخته وپره راپيدا كړه او هغوى وتښتېدل لكه څنگه چې مې د هغو دوو اموريائي پادشاهانو سره كړي وو كوم چې د اردن د سيند په ختيځ كې اوسېدل. (۱۳) ما تاسو ته ځمكه دركړه په كومې باندې چې تاسو زيار نه ؤ ويستلى او ښارونه مې دركړل چې هغه تاسو نه وو ودان كړي او اوس په هغو كې اوسېږئ. د انگورو او زيتونو د باغونو څخه خواږه خورئ كوم چې تاسو كړلي نه وو.

۱۴) بيا يوشع وويل: <نو د خښتن څخه ووپرېږئ او په پوره

وفاداري سره د هغه عبادت وکړئ. هغه بتان چې ستاسو نیکونو يې په مصر او د فرات د سيند په بله غاړه باندې عبادت کاوه لېرې گوزار کړئ او د خښتن عبادت وکړئ. ۱۵) که چېرې تاسو د هغه عبادت کول نه غواړئ، نو نن پرېکړه وکړئ چې د کومو خدايانو عبادت به کوئ. آيا د هغو خدايانو عبادت به کوئ چې ستاسو نیکونو يې د فرات د سيند په بله غاړه باندې عبادت کاوه او يا به د اموريانو د خدايانو چې تاسو اوس د هغوی په خاوره کې اوسېږئ عبادت کوئ. خو زه به د خپلې کورنۍ سره د خښتن عبادت کوم.>

۱۶) قوم په ځواب کې وويل: <مونږ به هيڅکله داسې ونه کړو چې

خښتن پرېږدو او د نورو خدايانو عبادت وکړو. ۱۷) دا په خپله زمونږ خښتن خدای ؤ چې مونږ يې د خپلو نیکونو سره د مصر څخه چې په کې غلامان وو راوويستلو او مونږ هغه معجزې وليدلې چې هغه وښودلې. په خپل ټول سفر کې او د هغو ټولو قومونو په منځ کې چې مونږ ورڅخه تېرېدلو هغه وساتلو. ۱۸) خښتن زمونږ له مخې څخه هغه ټول قومونه لېرې کړل چې په دې خاوره کې اوسېدل چې په هغو کې اموريان هم شامل وو. نو مونږ به هم د خښتن عبادت او اطاعت کوو، ځکه چې هغه زمونږ خدای دی.>

۱۹) يوشع قوم ته وويل: <شايد تاسو د خښتن عبادت ونشي کولی

ځکه چې هغه سپېڅلی او غيرتي خدای دی. تاسو بايد هغه ته پوره وفادار اوسئ. که چېرې تاسو د هغه په مقابل کې گناه او سرکشي وکړئ نو هغه به تاسې ونه بخښي. ۲۰) که چېرې تاسو هغه پرېږدئ

او د نورو قومونو د بتانو عبادت وکړی، هغه به ستاسو په ضد شي او تاسو ته به سزا درکړي. که څه هم مخکې هغه ستاسو سره ښه ؤ، خو تاسې به له منځه یوسي. <

۲۱) قوم یوشع ته وویل: <نه! مونږ به د خښتن عبادت او اطاعت کوو.>

۲۲) یوشع هغوی ته وویل: <تاسو د خپلو ځانونو شاهدان یئ. تاسو وویل چې مونږ د خښتن عبادت او اطاعت کول غوره کړي دي.>

هغوی وویل: <هو، مونږ شاهدان یو.>

۲۳) هغه غوښتنه وکړه: <خو لکه د هغو بتانو په شان چې نور قومونه یې عبادت کوي تاسو سره هم یو څه بتان شته. هغه لپرې گوزار کړئ او د اسراییلو د خښتن خدای سره د وفاداری لوظ وکړئ.>

۲۴) قوم یوشع ته وویل: <مونږ به یوازې د خپل خښتن خدای عبادت کوو او د هغه امرونو ته به غاړه ږدو.>

۲۵) په هغه ورځ یوشع په شکیم کې د اسراییلو د خلکو استازیتوب وکړ او د هغوی او خښتن ترمنځ یې یو تړون جوړ کړ او هغوی ته یې قوانین او اصول ورکړل چې ورڅخه پیروي وکړي. ۲۶) یوشع دا خبرې د خدای د قوانینو په کتاب کې ولیکلې. بیا هغه یوه لویه تیږه واخیسته او د خښتن د عبادت په ځای کې یې د خپری د ونې لاندې

ودروله. (۲۷) هغه ټول قوم ته وويل: <گورئ، دا تيره به زمونږ

شاهده وي. دې تيرې هغه ټولې خبرې واورېدلې چې څښتن مونږ ته وکړې. نو که چېرې تاسو د خپل خدای څخه منکر شئ دا تيره به ستاسو په ضد شهادت ورکوي.> (۲۸) بيا يوشع قوم رخصت کړ او هر يو نفر د خپلې برخې ځمکې ته ور ستون شو.

د يوشع او العازار مړينه

(۲۹) څه موده وروسته د څښتن خدمتگار د نون زوی يوشع د يوسلو لسو کالو په عمر مړ شو. (۳۰) هغه يې په خپله ځمکه کې په تمنه سارح کې چې د افرايم په غرنۍ سيمه کې او د جاعش د غره په شمال کې وه، ښخ کړ.

(۳۱) ترڅو پورې چې يوشع ژوندی ؤ، د اسراييلو خلکو د څښتن عبادت او اطاعت کاوه. حتی د هغه د مړينې څخه وروسته هم ترڅو پورې چې د قوم هغه سپين ږيري ژوندي وو کومو چې د څښتن هغه ټول کارونه په خپلو سترگو ليدلي وو چې د اسراييلو دپاره يې کړي وو، هغوی څښتن ته وفادار پاتې شول.

(۳۲) د يوسف مړی چې د اسراييلو خلکو له مصر څخه راوړی ؤ، په شکيم کې په هغې ټوټه ځمکه کې ښخ کړای شو چې يعقوب د شکيم د ښار د بنسټ ايښودونکي حمور د زامنو څخه د سپينو زرو په سلو سکو باندې اخیستې وه. دا ځمکه د يوسف اولادې ته په ميراث پاتې شوه.

د هارون زوی العازار هم مړ شو او په جبعه کې چې د افرایم
په غرنۍ سیمه کې یو ښارگوټی ؤ ښخ کړای شو، دا ښارگوټی د هغه
زوی فیئحاس ته ورکړل شوی ؤ.